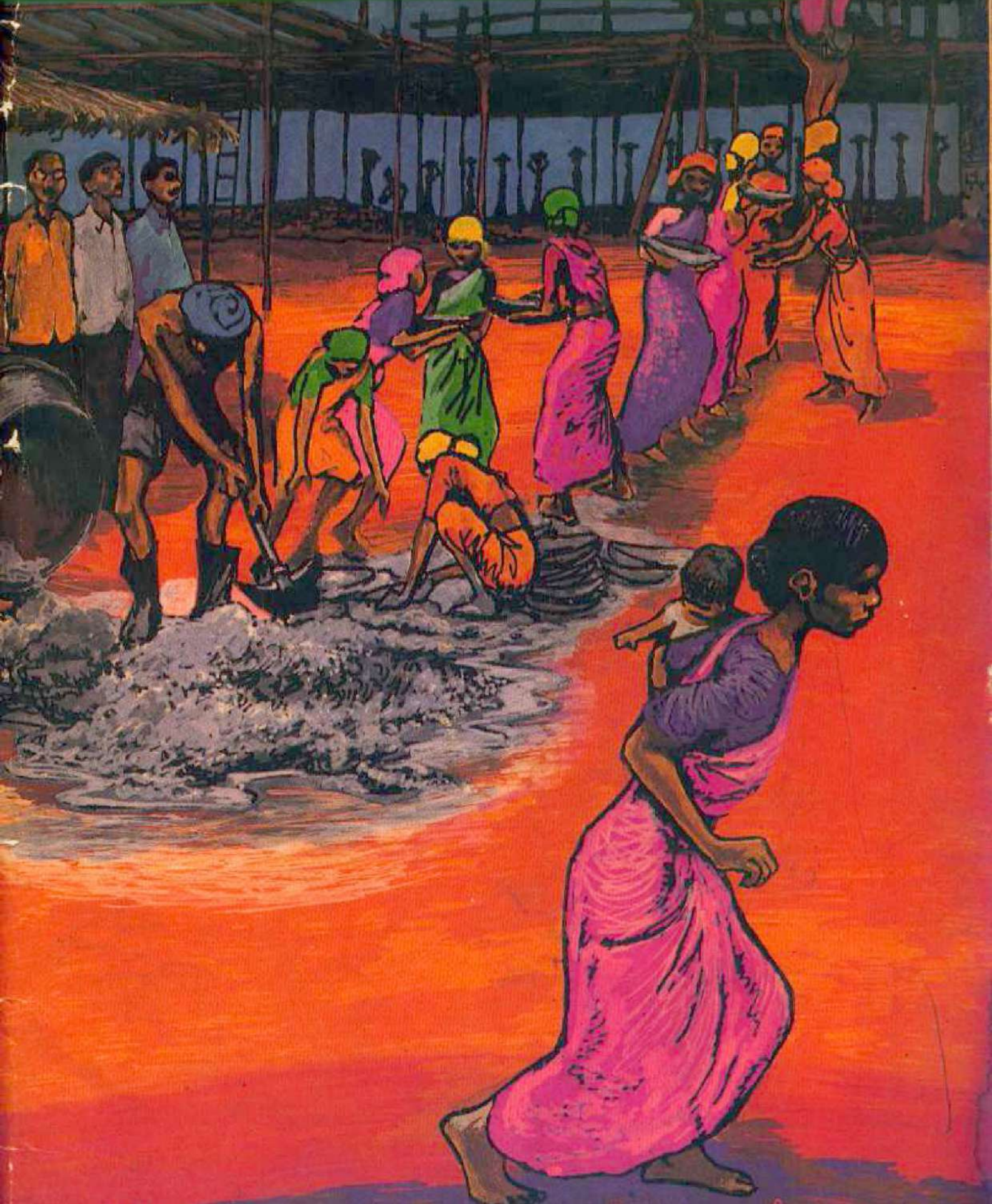

காந்தம்மா

ஒரு சித்தாள் பெண்மணியின் கதை

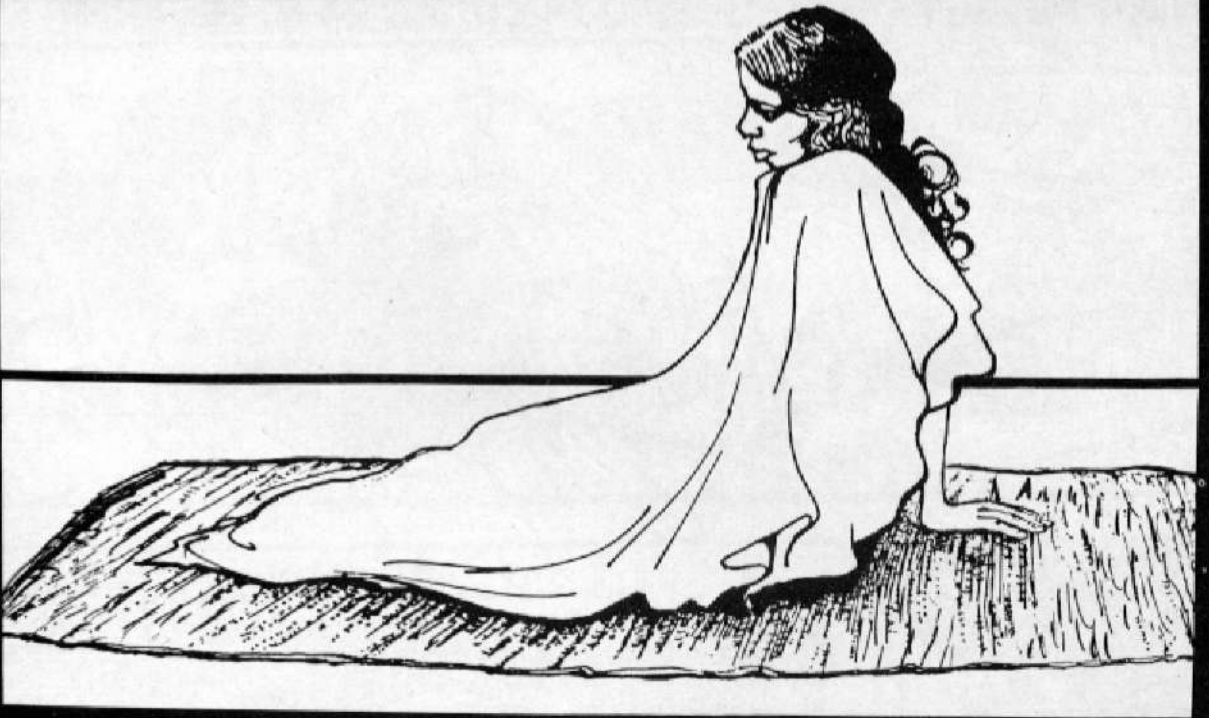

காந்தம்மா

எழுத்து : ஜே.என்.சீதா

தமிழில் : உத்ரா துரைராஜன்

படங்கள் : மித்ரதிர்

காந்தம்மா சட்டென உதறிக் கொண்டு விழித்தாள். கொஞ்சம் அதிகப்படியாகவே தூங்கிவிட்டதை உணர்ந்தாள். சூரியன் சுள்ளெனச் சுட்டான். பொழுது விடிந்து விட்டது. அருகேயிருந்த கோவிலிலிருந்து மணியோசை காற்றில் தவழ்ந்து வந்தது.

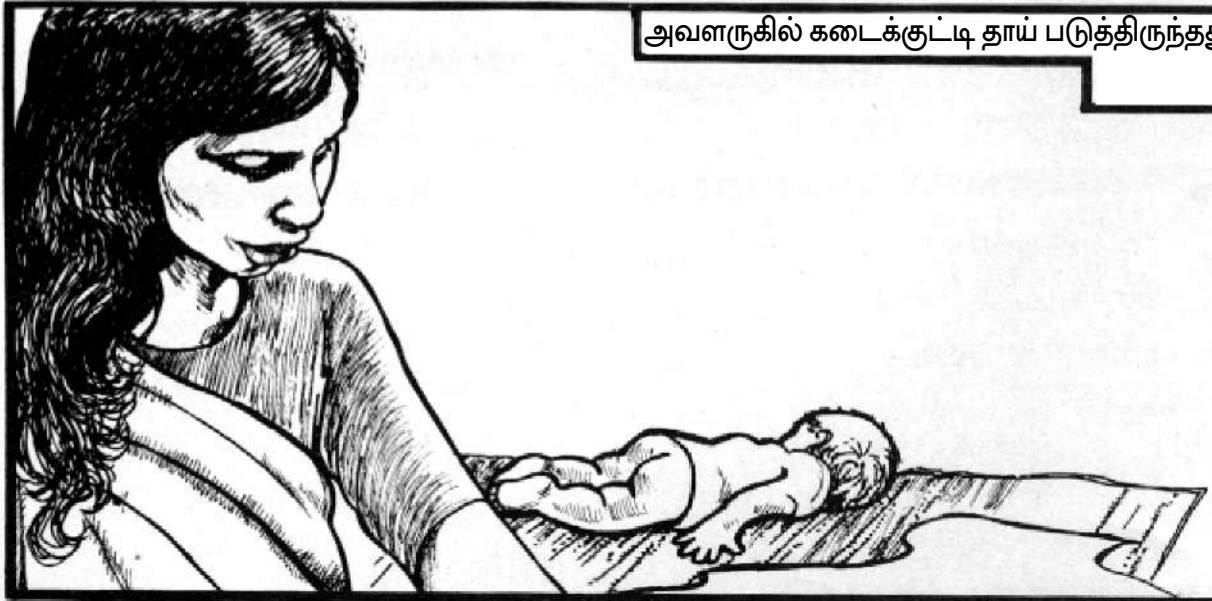

சுற்றிப் பார்த்தாள்

குழந்தைகள் பார்வதியும் காங்கியும் ஒருவரையொருவர் அணைத்தபடி தூங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

அவளருகில் கடைக்குட்டி தாய் படுத்திருந்தது.

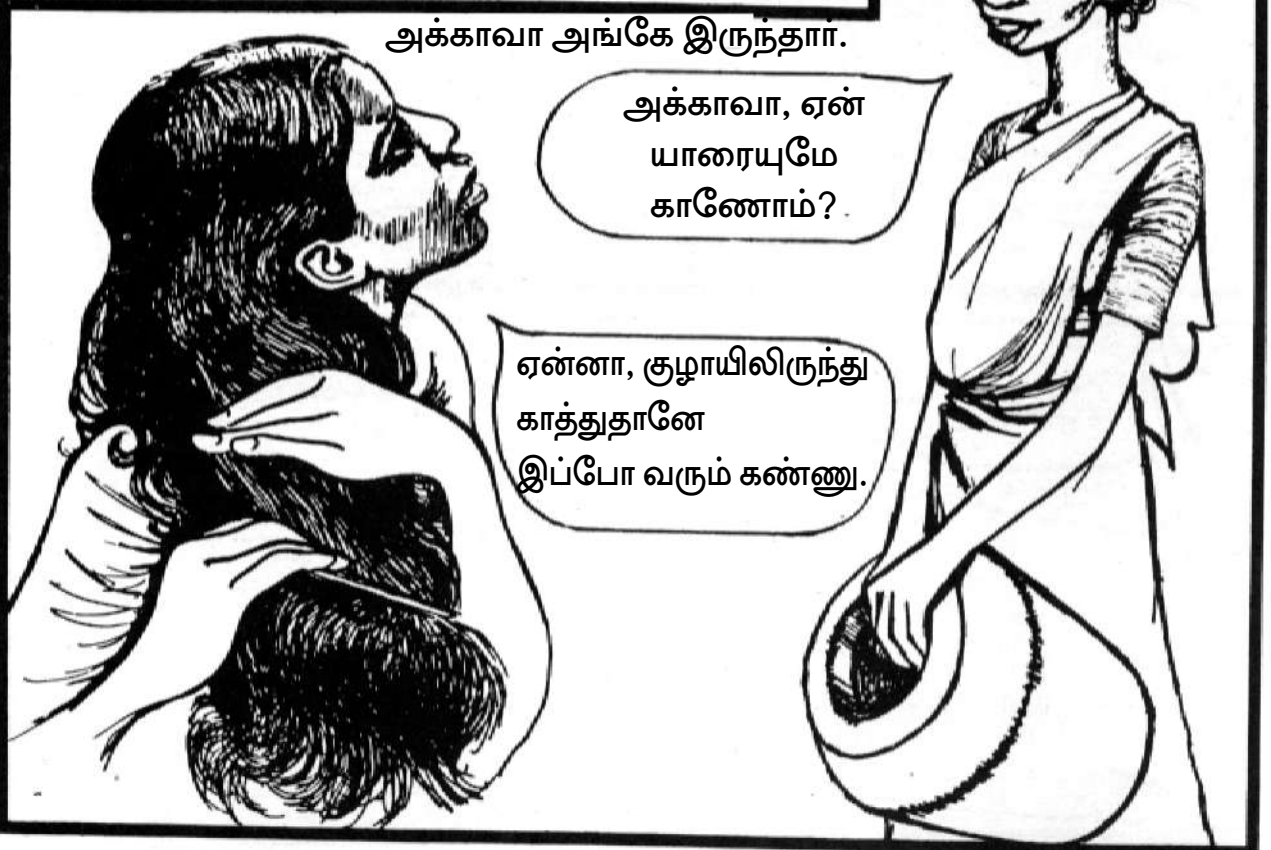
வீட்டுக்கு வெளியே வந்தாள். குழாயடியில் சந்தடியே காணோம். வழக்கமாக ஐந்தாறு பெண்களாவது காத்திருப்பார்கள்.

அக்காவா அங்கே இருந்தார்.

அக்காவா, ஏன் யாரையுமே காணோம்?

ஏன்னா, குழாயிலிருந்து காத்துதானே இப்போ வரும் கண்ணு.

ஆமாம்.... தண்ணிவிடற நேரம் மாறிட்டதுன்னு
ஆட்டோகாரர் ஓரக்க சொல்லிக்கொண்டே
போனத கேக்கலியா நீ? இனி மதியத்துலதான்
நமக்கு தண்ணி வரும்.

ஆனா பொழுது சாயும்
வரை நான் வீடு திரும்ப
மாட்டேனே. சமையல்
செய்ய தண்ணிக்கு
இனி நான் என்ன
செய்வேன்?

உன்னோட சோம்பேறிப் பொண்ண தண்ணி
பிடிக்கச் சொல்லு. அவ பெரிய பள்ளிக்கூடம்
போய் படிச்சு என்ன சாதிக்கப் போறா?

அதைக் காது கொடுத்துக்கூட காந்தம்மா கேட்கவில்லை.

சமையல் செய்யத் தேவையான தண்ணி கிடைக்க என்னவெல்லாம் மற்ற வழிகள் என யோசித்துக் கொண்டிருந்தாள். கோவில் கிணறு கொஞ்சம் தொலைவில் இருந்தது. சின்னக்குழந்தை விழித்துக் கொண்டு தன்னைத் தேடுமே. பார்வதி போகலாம்தான், ஆனா நீர்க்குடத்தை அவளால் தூக்கமுடியாதே. தானே பொடிநடையாய் போய்விடலாம் என வேகத்தைக் கூட்டினாள்.

கிணற்றடி நோக்கி ஓடினாள்.

வெளியே ஆள் அரவம் இல்லை. ஒருவேளை உள்ளே பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பார்களோ?

ராட்டினத்தில் தாம்புக் கயிற்றை தளர்த்தினாள். குடம் 'தொப்'பென நீரினுள் விழுந்தது.

வேறு யாரும் கண் விழித்திருக்கவில்லை.

பார்வதி!
சோம்பேறிக்
கழுதை!
எழுந்திரு!

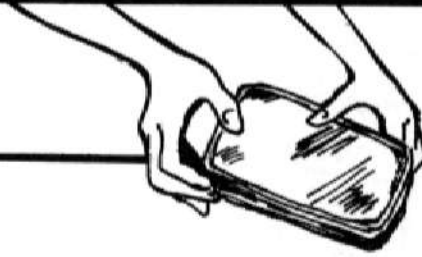
அவள் கோபத்தில் கத்தினாள்

சமையல் முடித்த கையோடு, முதலில் பக்தாவிற்கு உணவு பரிமாறினாள்.

அடுத்து பார்வதிக்கும் காங்கிக்கும் உணவிட்டாள்.

கொஞ்சம் சாதத்தை ஒரு சின்ன டிபன் பாக்ஸில் போட்டு மூடி வேலைக்குப் போகும் பக்தாவிடம் தந்தாள்.

கேழ்வரகுக் கூழ் கொஞ்சத்தைக் குழந்தைக்கு ஊட்டிவிட்டாள். கையிலும் அதை எடுத்துக்கொண்டு வேலைக்கு விரைந்தாள்.

ஏற்கனவே ரொம்ப தாமதமாகி
வேகுவேகென நடையைக்
கட்டினாள் சாந்தம்மா.

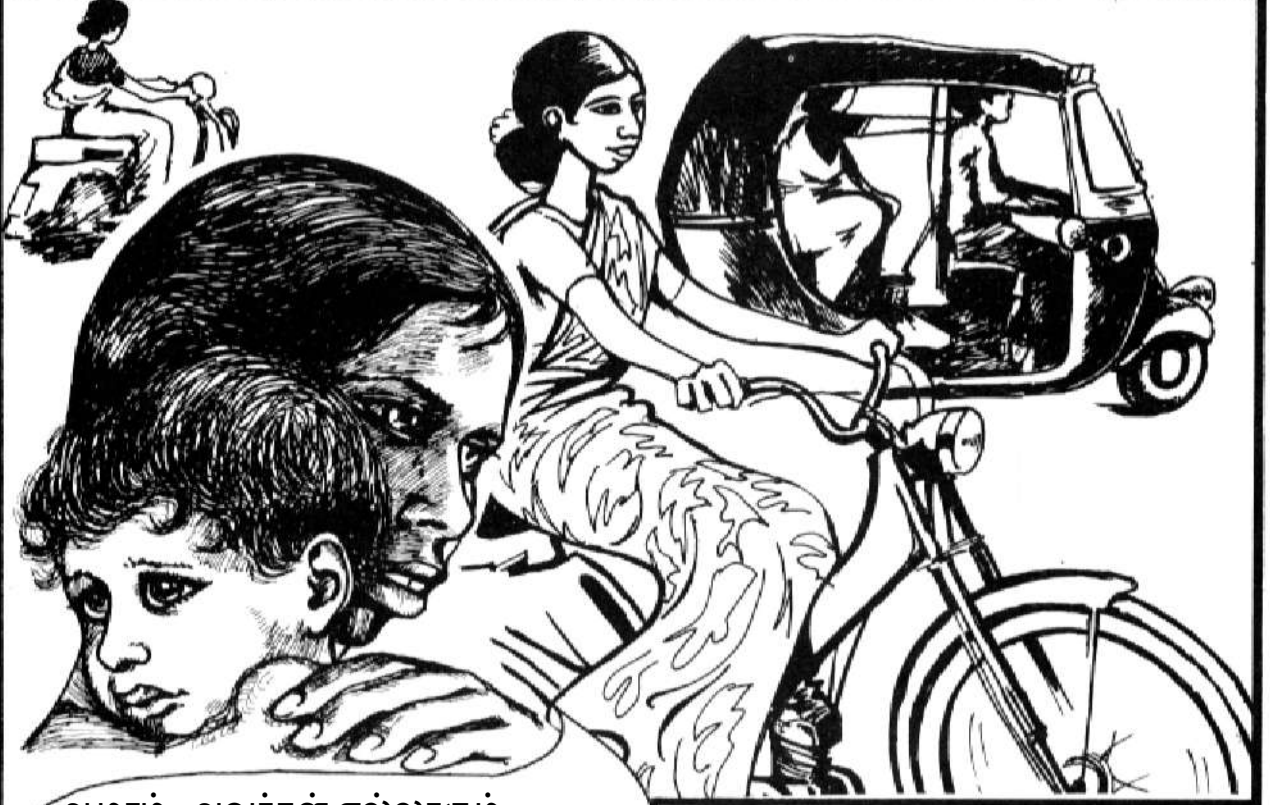
எப்போதும் டெம்போ வண்டி நிற்கும்
இடத்தில் எவரையும் காணோம்.

அடடே! டெம்போ போய்விட்டிருந்தது. பேருந்துக்கு பணம் கொடுத்து டிக்கெட்டு
வாங்கவேண்டுமே. நடத்துனரிடம்
வேறு வசவு வாங்கவேண்டுமே!

ஆம்! டெம்போவை
அவள் தவறவிட்டு
விட்டாள்.

பஸ்ஸுக்காக காத்திருந்தாள் காந்தம்மா. நகரம் உயிர் பெற்றுவிட்டிருந்தது. பெண்கள் பலரும் வேலையிடத்திற்கு விரைந்துக் கொண்டிருந்தனர்.

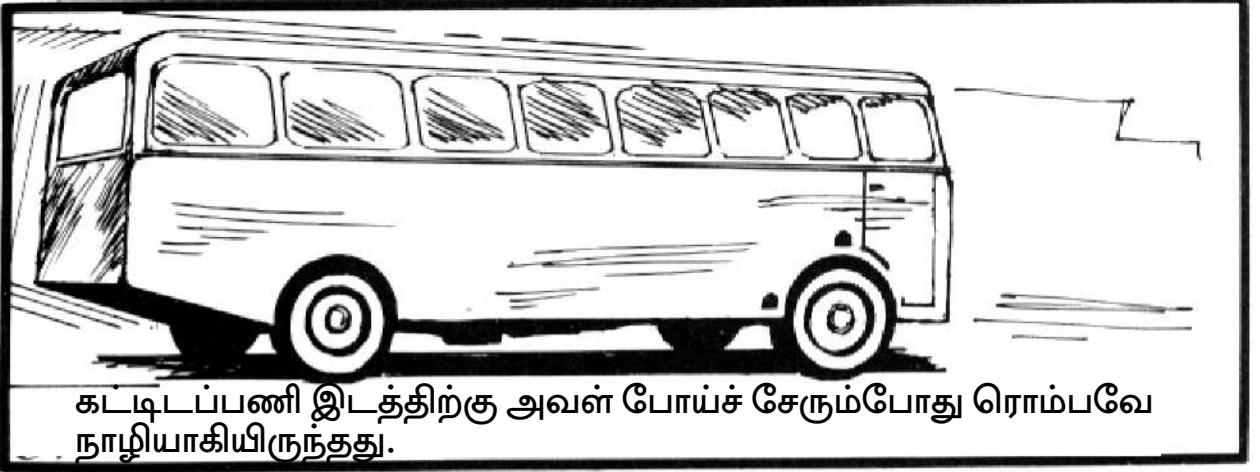
ஆமாம், அவர்கள் எல்லாரும் கையில் குழந்தையை சுமக்காமல் எப்படி வேலைக்குப் போகிறார்கள்?

அவர்களுக்கெல்லாம் உதவ வீட்டில் ஆயாம்மா இருப்பார்கள் என்பதும் அவளுக்குத் தெரியும் முன்பு அவளே கூட ஒரு வீட்டில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

ஒரு வழியாய் பேருந்து வந்தது.

முண்டியடித்து உள்ளே புகுந்தாள்.

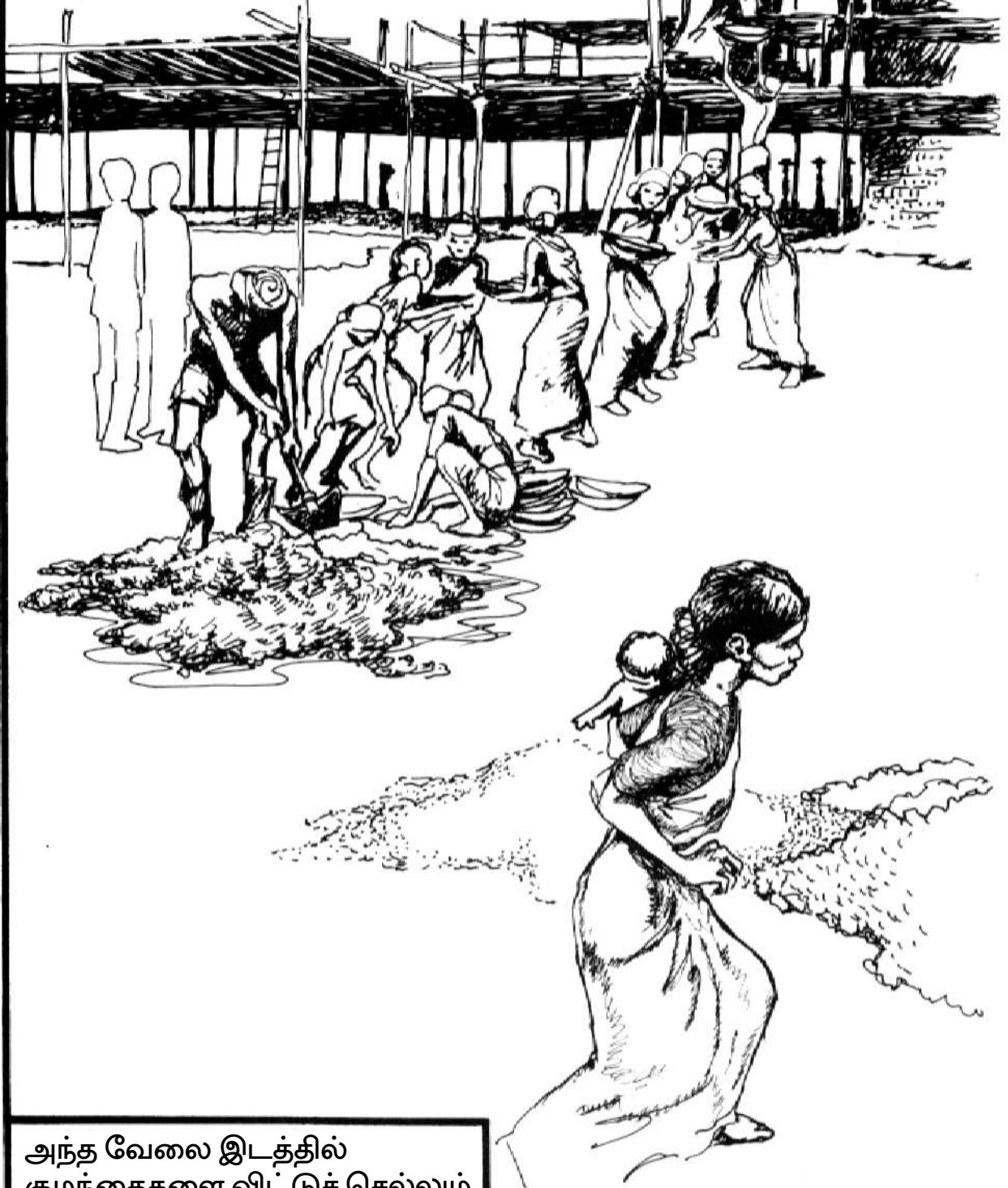
கட்டிடப்பணி இடத்திற்கு அவள் போய்ச் சேரும்போது ரொம்பவே நாழியாகியிருந்தது.

பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கி, கட்டிடத்துக்குள் நுழைந்தாள் சடுதியாய்.

கொளுத்து வேலை ஏற்கனவே ஆரம்பமாகியிருந்தது. ஆண்களும் பெண்களும் வரிசையாய் நிற்குகொண்டு சிமெண்ட் பாண்டை ஒருவரிடமிருந்து அடுத்தவருக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவள் தாண்டிப்போனதை யாரும் கவனிக்கவில்லை.

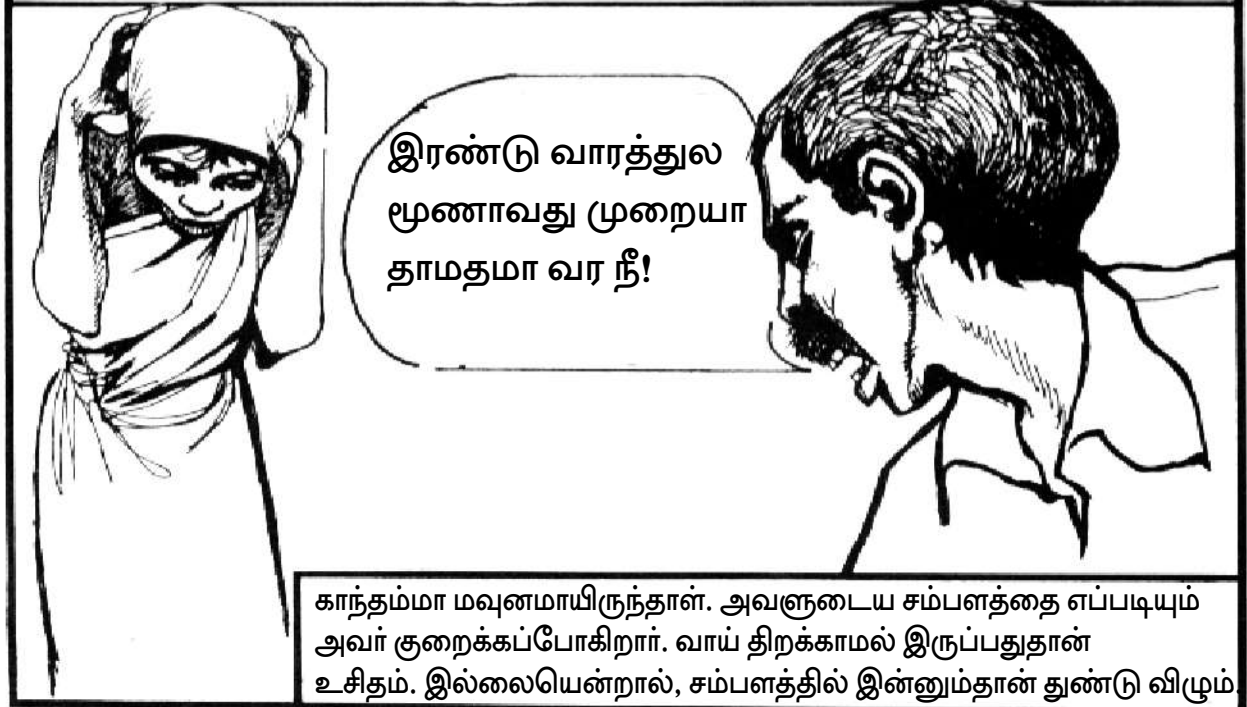

அந்த வேலை இடத்தில் குழந்தைகளை விட்டுச் செல்லும் மூலைக்குச் சட்டென விரைந்தாள்

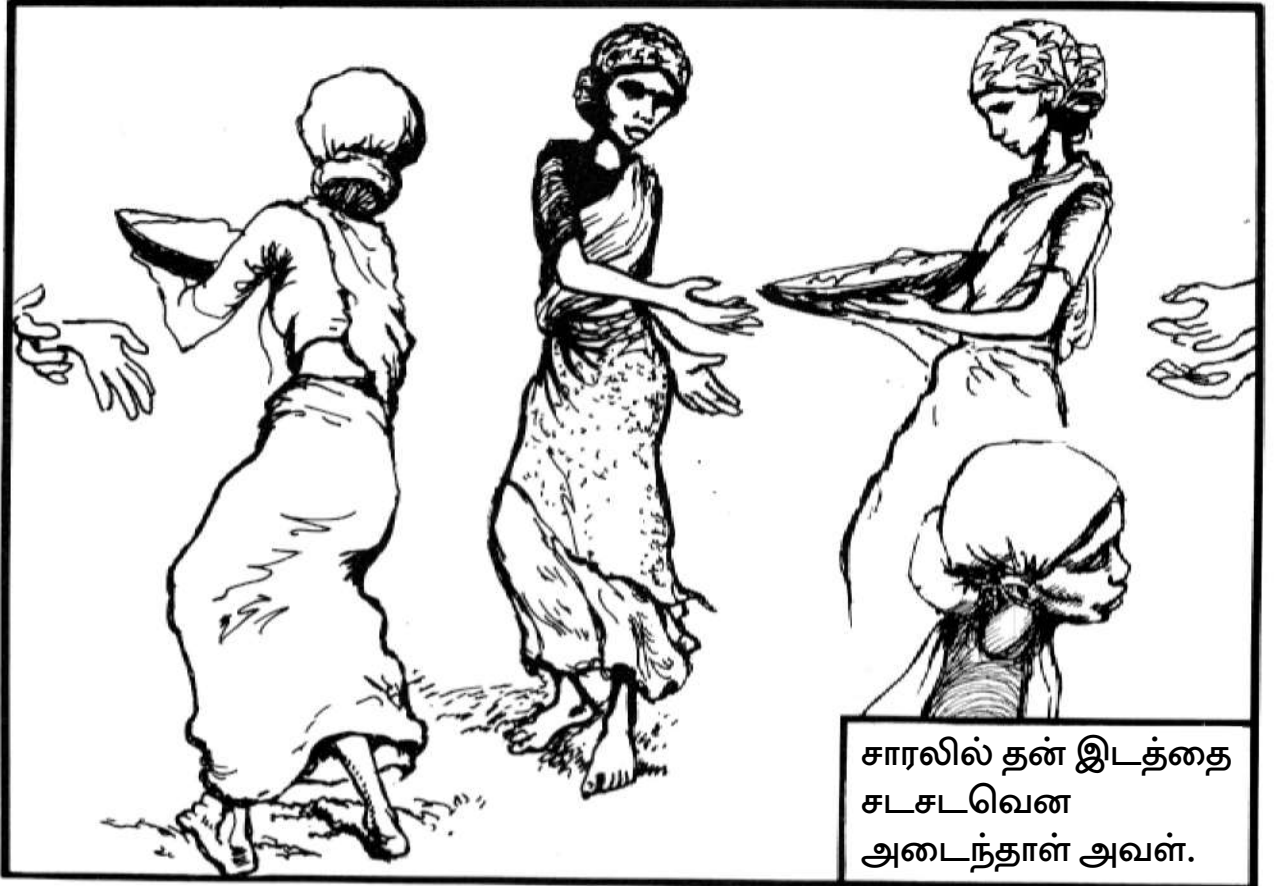
தாய்க்கும் கொஞ்சம் இடம் பண்ணினாள். காந்தம்மா வேலை முடித்து திரும்பும்வரை, அங்கேயேதான் அந்தப் பிஞ்சு இருக்க வேண்டும்.

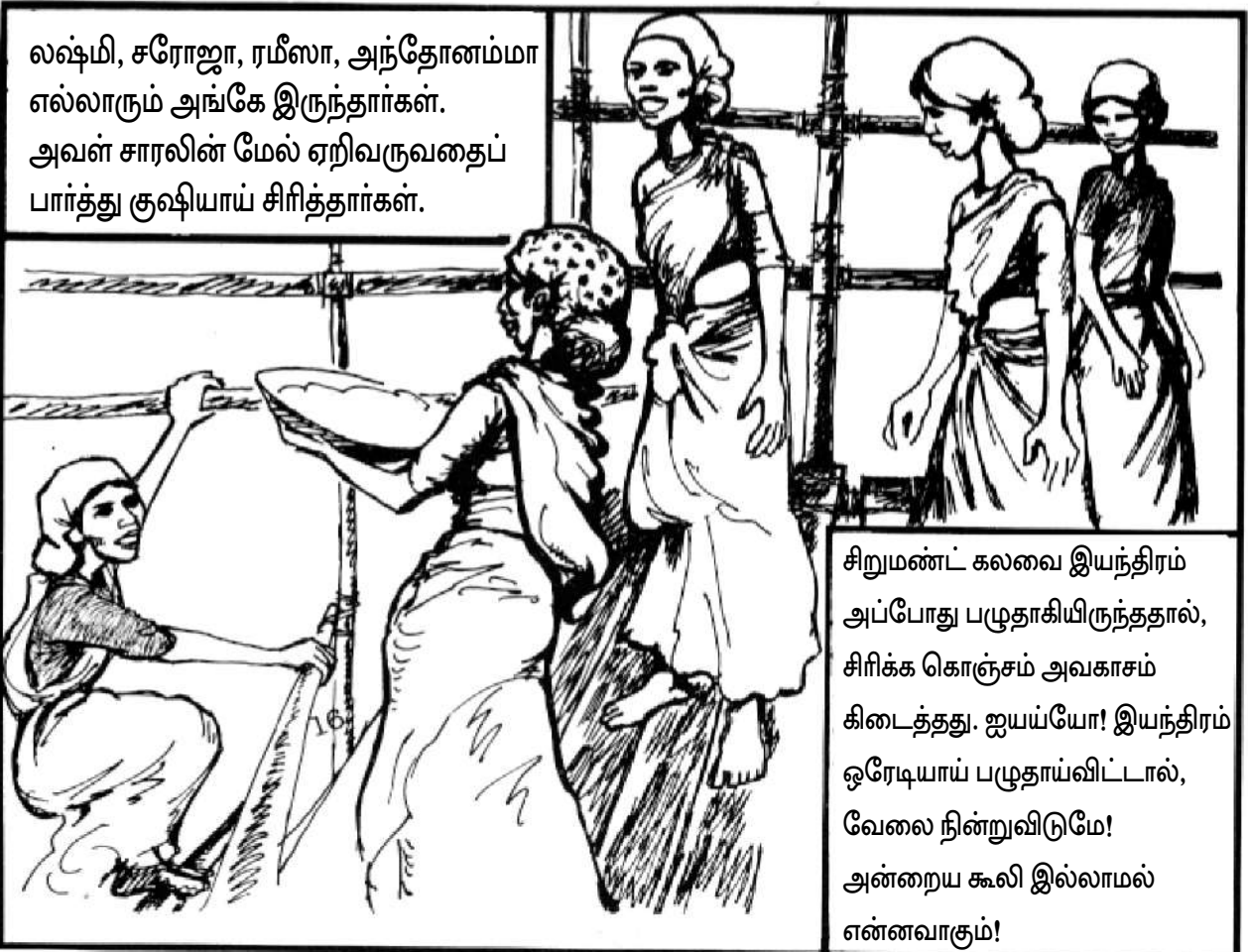
ஒரு துணிக் கந்தையை முக்காடுபோல தலையில் சுற்றினாள். வரிசையில் தன்னுடைய இடத்தருகே செல்ல முனைந்தாள். அடடா! காண்ட்ராக்டர் கண்ணில் அவள் பட்டுவிட்டாள்.

காந்தம்மா மவுனமாயிருந்தாள். அவளுடைய சம்பளத்தை எப்படியும் அவர் குறைக்கப்போகிறார். வாய் திறக்காமல் இருப்பதுதான் உசிதம். இல்லையென்றால், சம்பளத்தில் இன்னும்தான் துண்டு விழும்

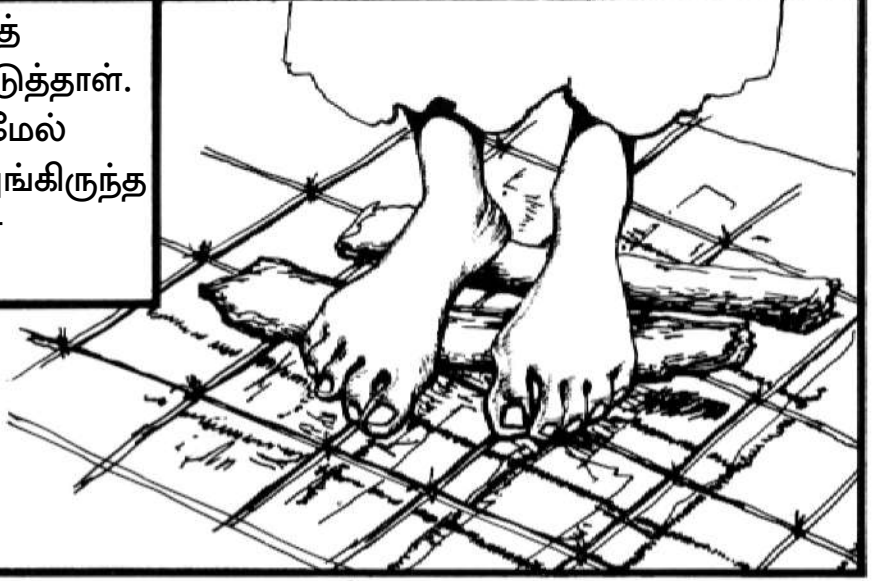
சாரலில் தன் இடத்தை
சடசடவென
அடைந்தாள் அவள்.

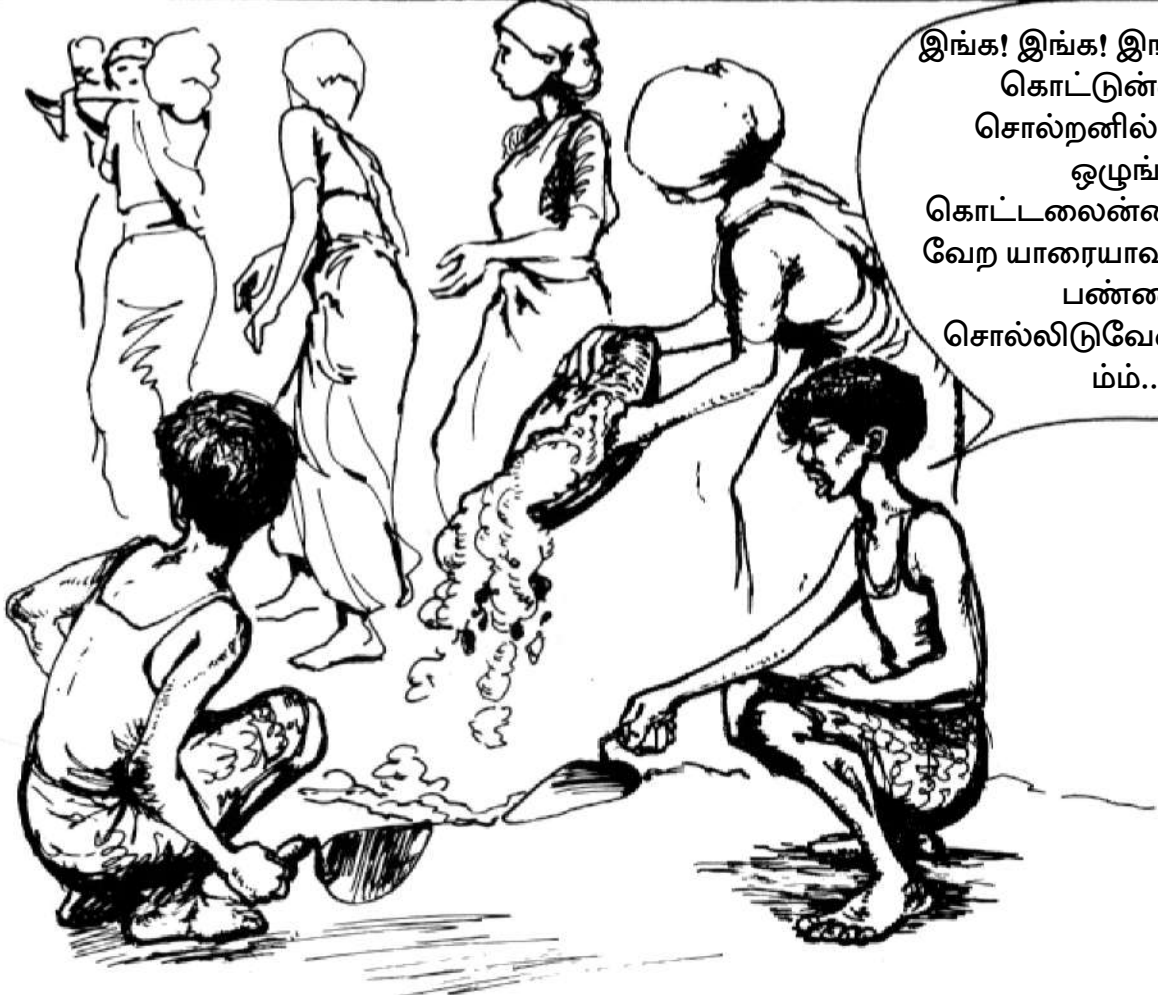
லஷ்மி, சரோஜா, ரமீஸா, அந்தோனம்மா
எல்லாரும் அங்கே இருந்தார்கள்.
அவள் சாரலின் மேல் ஏறிவருவதைப்
பார்த்து குஷியாய் சிரித்தார்கள்.

சிறுமண்ட் கலவை இயந்திரம்
அப்போது பழுதாகியிருந்ததால்,
சிரிக்க கொஞ்சம் அவகாசம்
கிடைத்தது. ஐயய்யோ! இயந்திரம்
ஒரேடியாய் பழுதாய்விட்டால்,
வேலை நின்றுவிடுமே!
அன்றைய கூலி இல்லாமல்
என்னவாகும்!

காந்தம்மா இரண்டு மரத்
துண்டுகளை கண்டெடுத்தாள்.
அந்தத் துண்டுகளின் மேல்
நின்றாள். ஆனாலும் அங்கிருந்த
கூரான கம்பிகள் அவள்
பாதத்தைக் கிழித்தன.

ஒரு வழியாய் சீக்கிரத்தில் சிமெண்ட் கலவை வரிசையில் வந்தாகியது. பாண்டை படபடன்னு கைமாற்றினார்கள்.

இங்க! இங்க! இங்க
கொட்டுன்னு
சொல்றனில்ல!
ஒழுங்கா
கொட்டலைன்னா,
வேற யாரையாவது
பண்ணச்
சொல்லிடுவேன்,
ம்ம்....!!

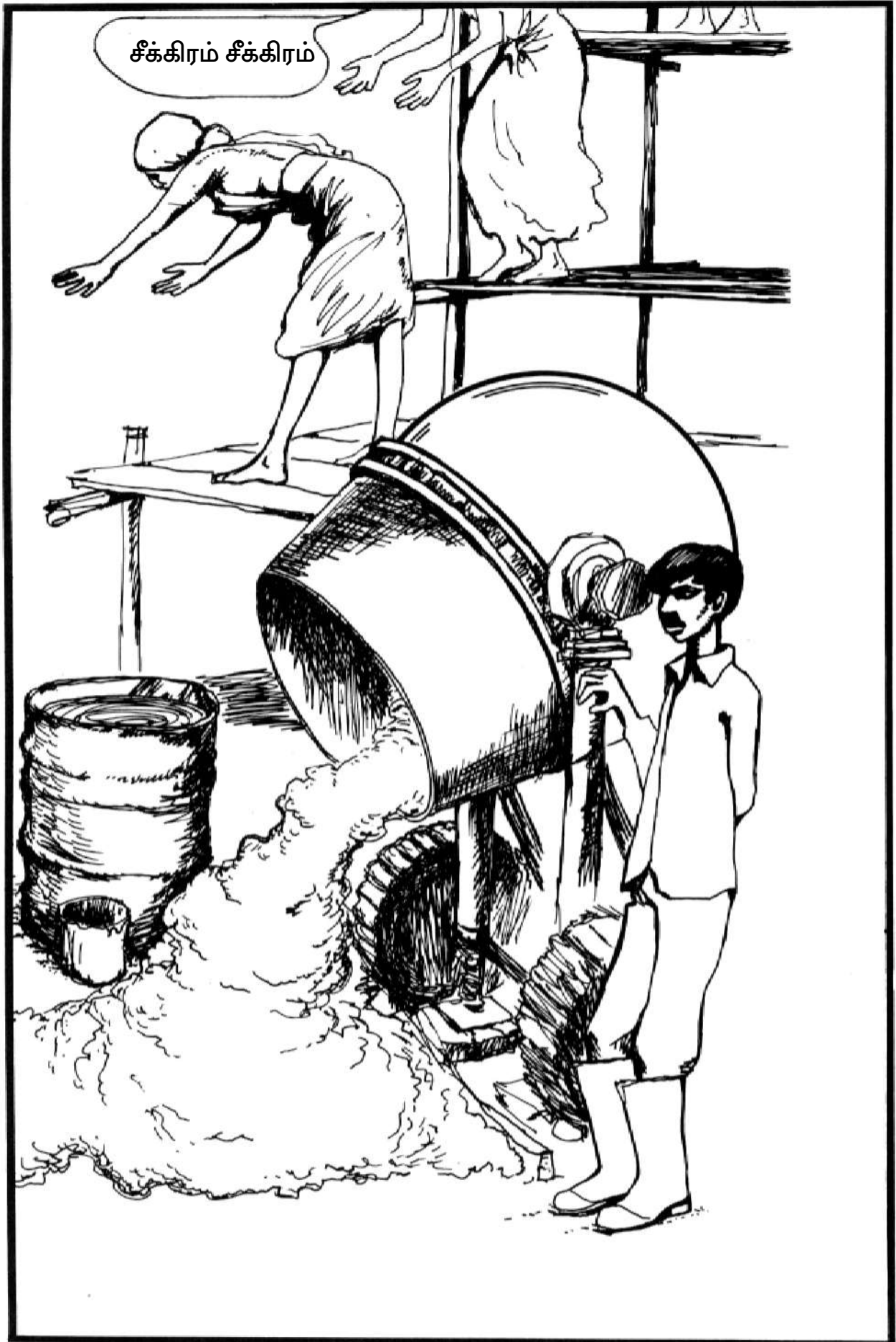
மேஸ்திரிகள் கோபமாய் கத்தினார்கள்.

கூலிப்பெண்கள் பாண்டை கலவையோடு ரொம்ப வேகமாய் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்றைக்குச் செய்துமுடிக்கவேண்டிய அளவை முடிக்காவிட்டால் அவர்களின் கூலி பிடிக்கப்பட்டுவிடும்.

வா! வா! மேஸ்தீரிய
சிமெண்டுக்குக் காக்க வெச்சா,
உன் கூலிக்காக நீயும்
ரொம்பவே காக்க
வேண்டியதாகிவிடும்.

பாண்டு வருவது
நின்றபாடிலை

ஏழு கிலோ எடை

விடாமல் வேலை
தொடர்ந்தது

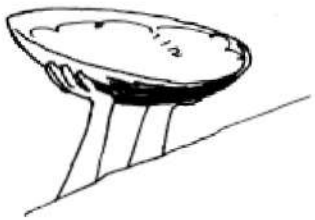
காலத்தைப் போலவே

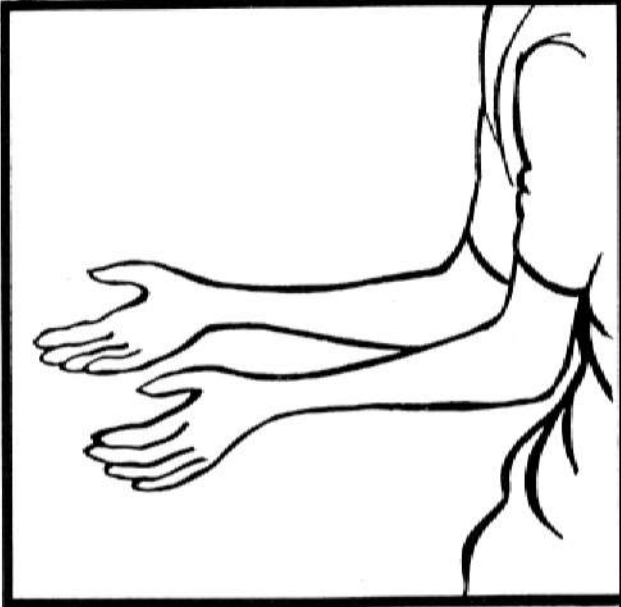
பாண்டுகள்
கணக்குப்படி

நேரம் ஓடியது

அடுத்த பாண்டு தயாராய்
இருந்தது எந்நேரமும்

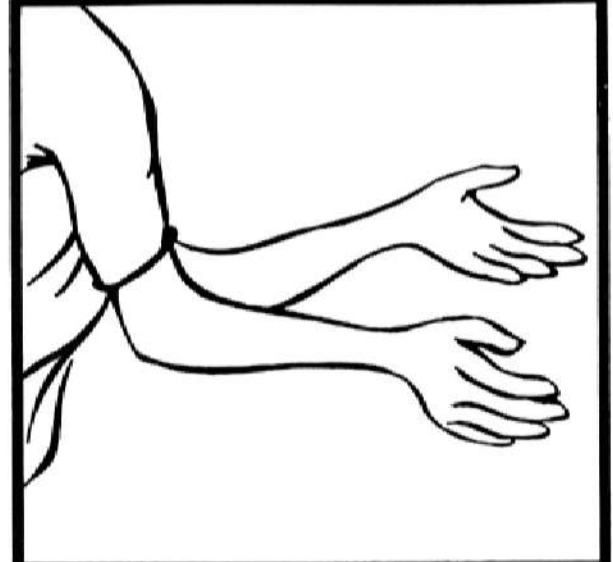

சிமெண்ட் வந்தது...

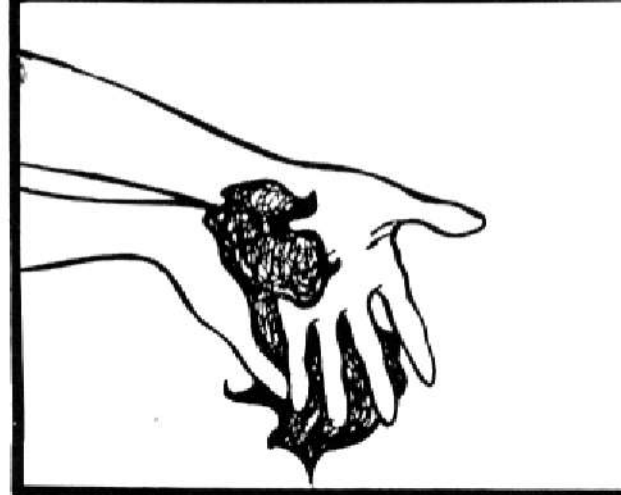

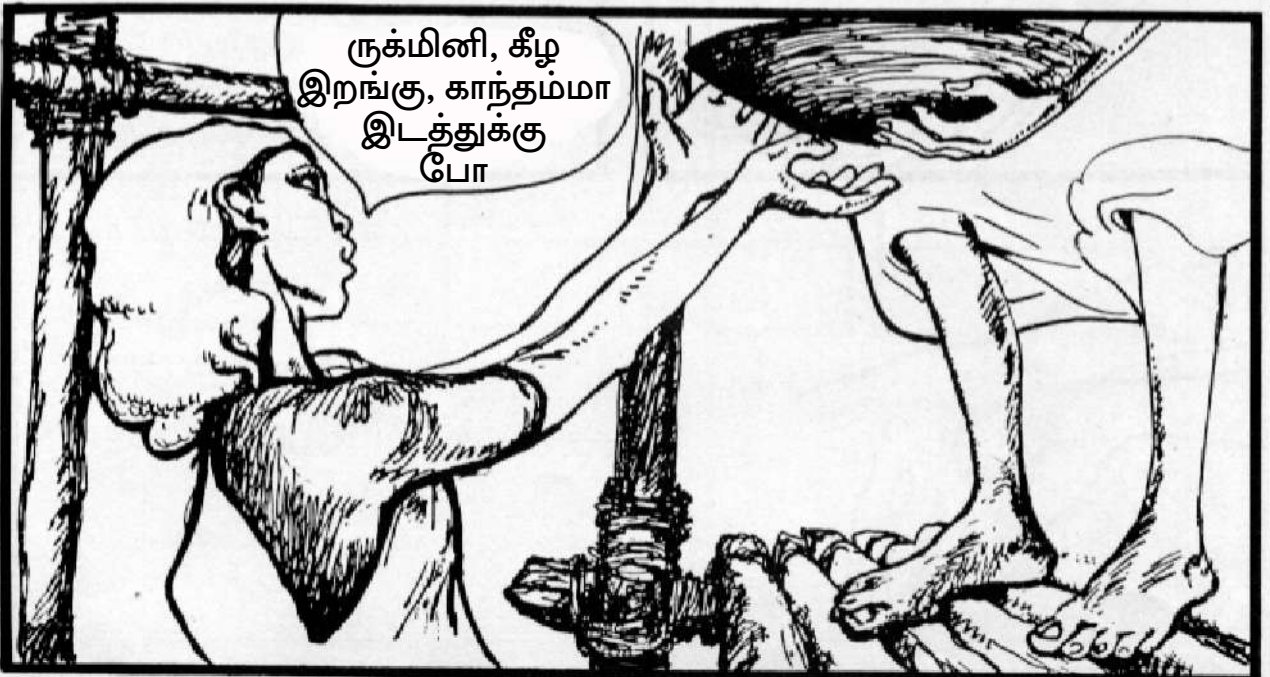
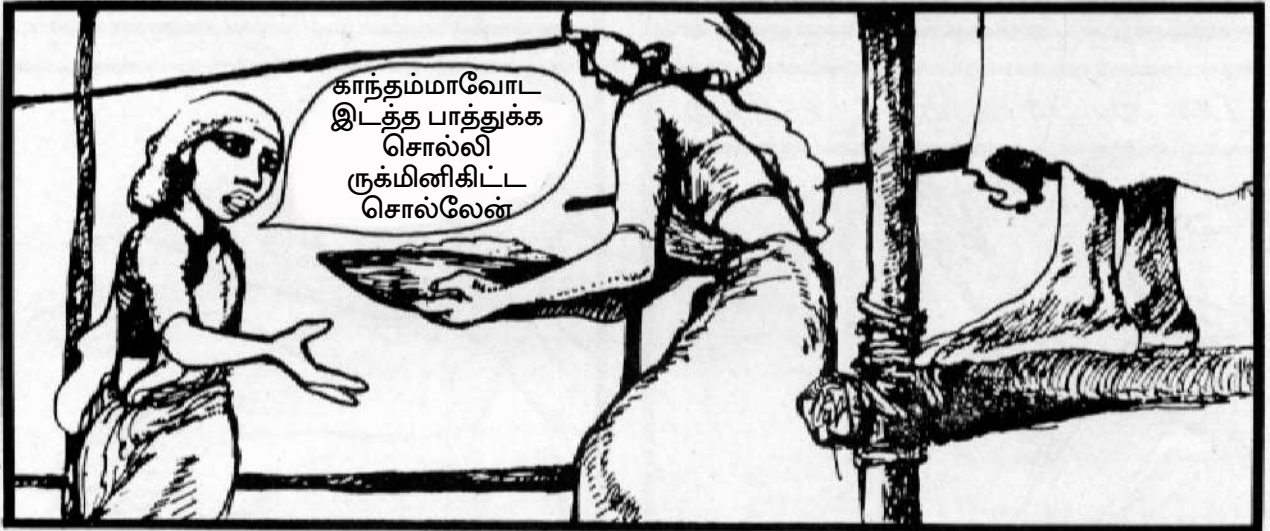
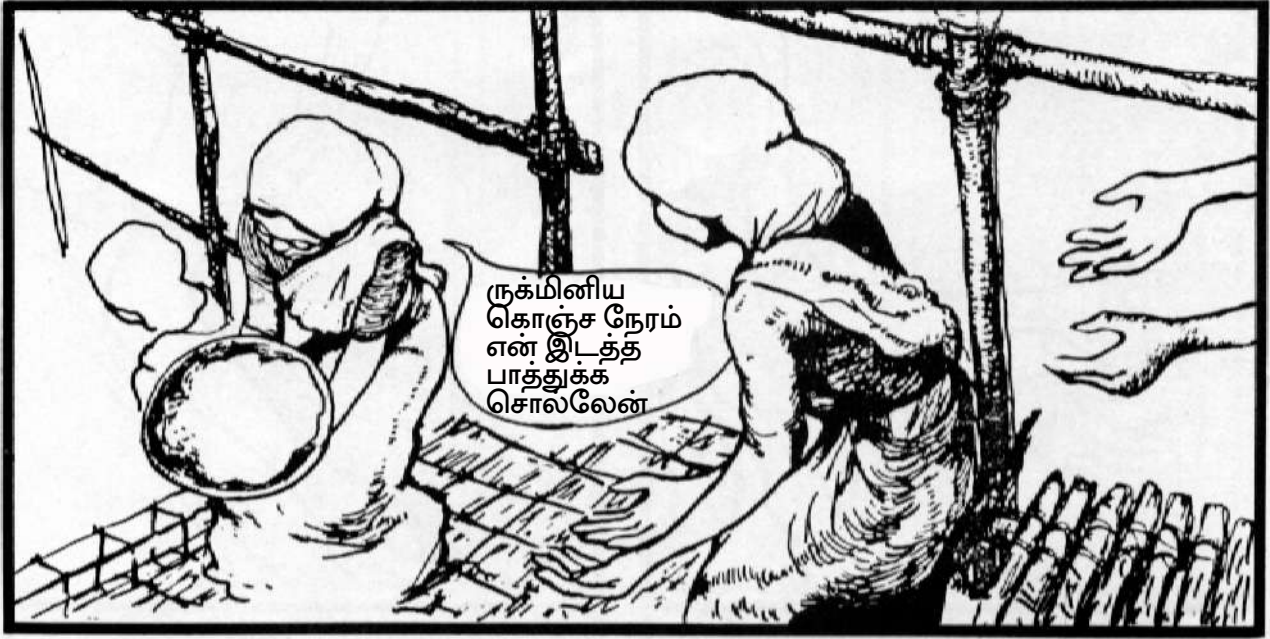
....நிற்காமல்

அன்றைய கோட்டா அளவு
முடிக்கப்படும்....

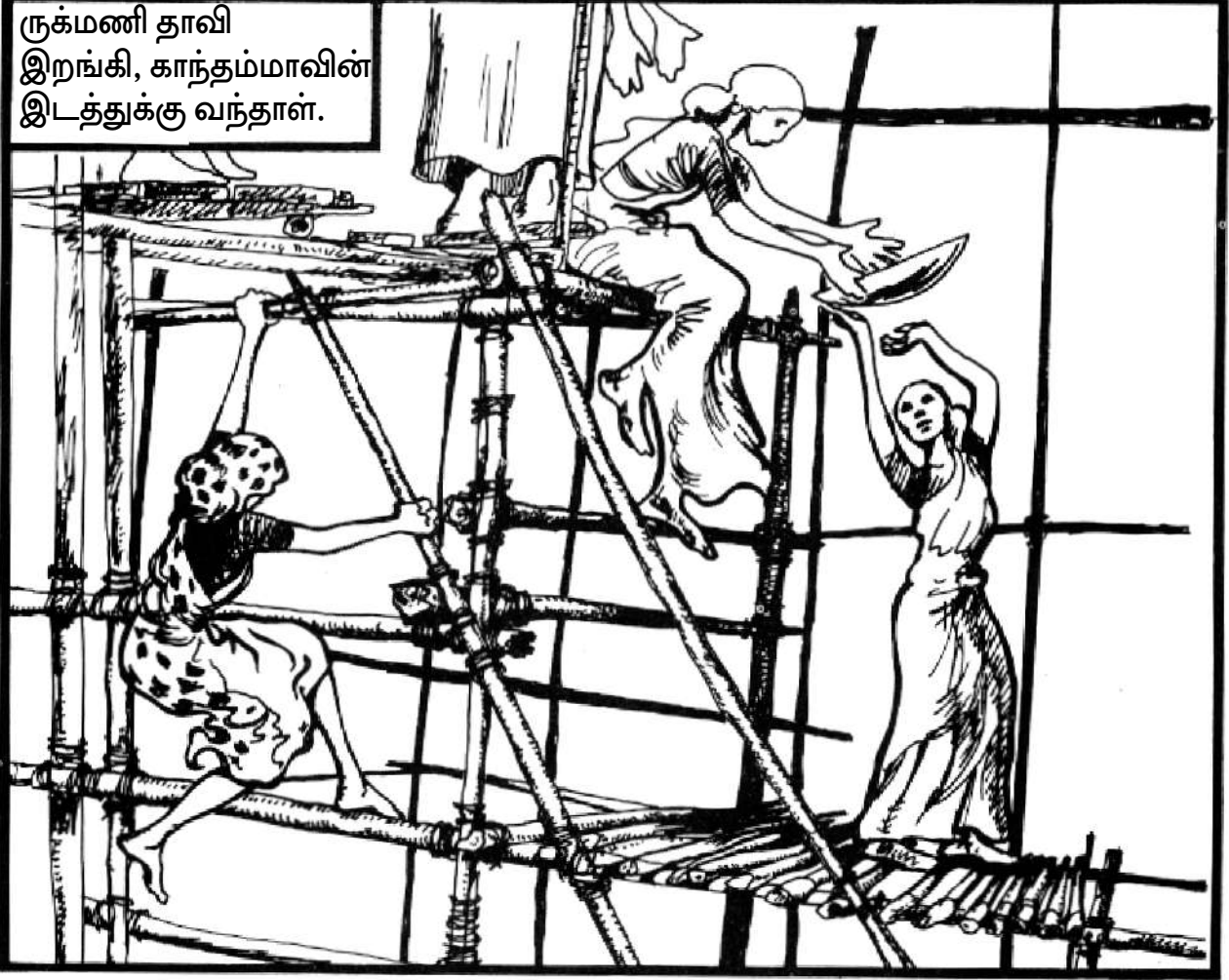

...ஒரு முழுநாள் சம்பளத்துக்காக!

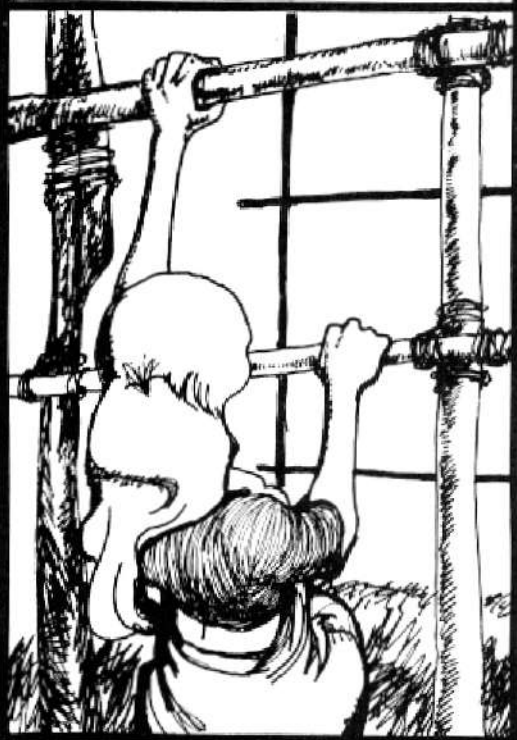

ருக்மணி தாவி
இறங்கி, காந்தம்மாவின்
இடத்துக்கு வந்தாள்.

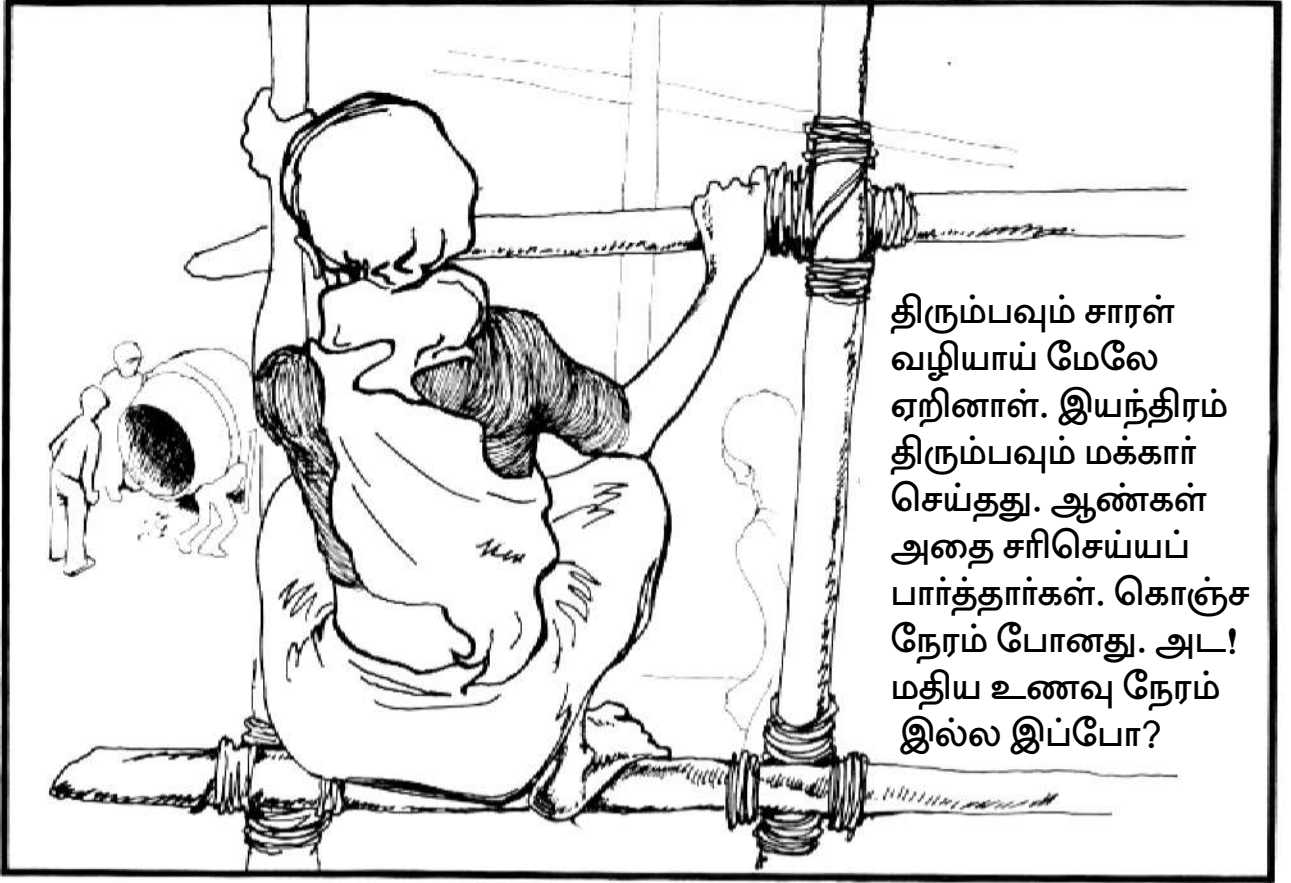

காந்தம்மா கீழே இறங்கினாள்

குழந்தை தாய்க்குப் பாலூட்டினாள்

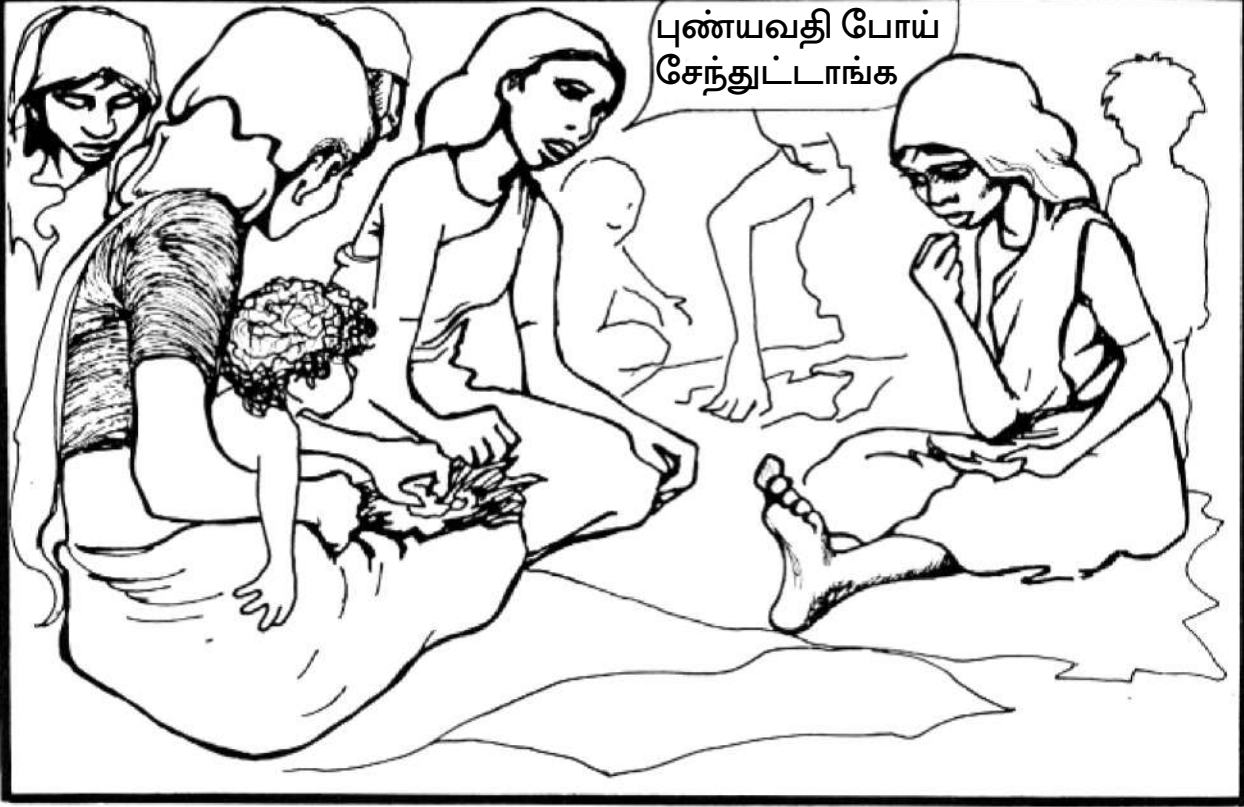

திரும்பவும் சாரள்
வழியாய் மேலே
ஏறினாள். இயந்திரம்
திரும்பவும் மக்கார்
செய்தது. ஆண்கள்
அதை சரிசெய்யப்
பார்த்தார்கள். கொஞ்ச
நேரம் போனது. அட!
மதிய உணவு நேரம்
இல்ல இப்போ?

ஆமாம்! உணவு இடைவெளி அது.

அவர்கள் சரோஜாவின் கதையை காதில் வாங்கிக்கொண்டே சாப்பிட்டார்கள்

பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. இதுக்கும் மேல பணம் கிடைக்காதுன்னு
ஆயிடுச்சு. .... அப்புறந்தான் இந்த கோரமான விபத்து.

அவள் புடவைல
தீ.அதை
அணைக்க
முடியல

வெளிய வரப்பார்த்தா
கதவு பூட்டியிருந்தது.

குபகுபுன்னு தீ

அவங்க கதவு ஓங்கி
அடிச்சிருக்காங்க,
கத்தியும் பாத்தாங்க.
யாருக்குமே கேக்கல.

கடைசியா நெருப்புக்கு பலியாயிட்டாங்க
அந்தமமா

அது விபத்து இல்லனு எல்லாரும் பேசிக்கறாங்க. அவன்தான்
மண்ணெண்ணை ஊத்தி, அவங்க மேலே நெருப்பு வெச்சி, கதவையும்
அடச்சிட்டானாம்.

ரமீஸா தொடர்ந்தாள்

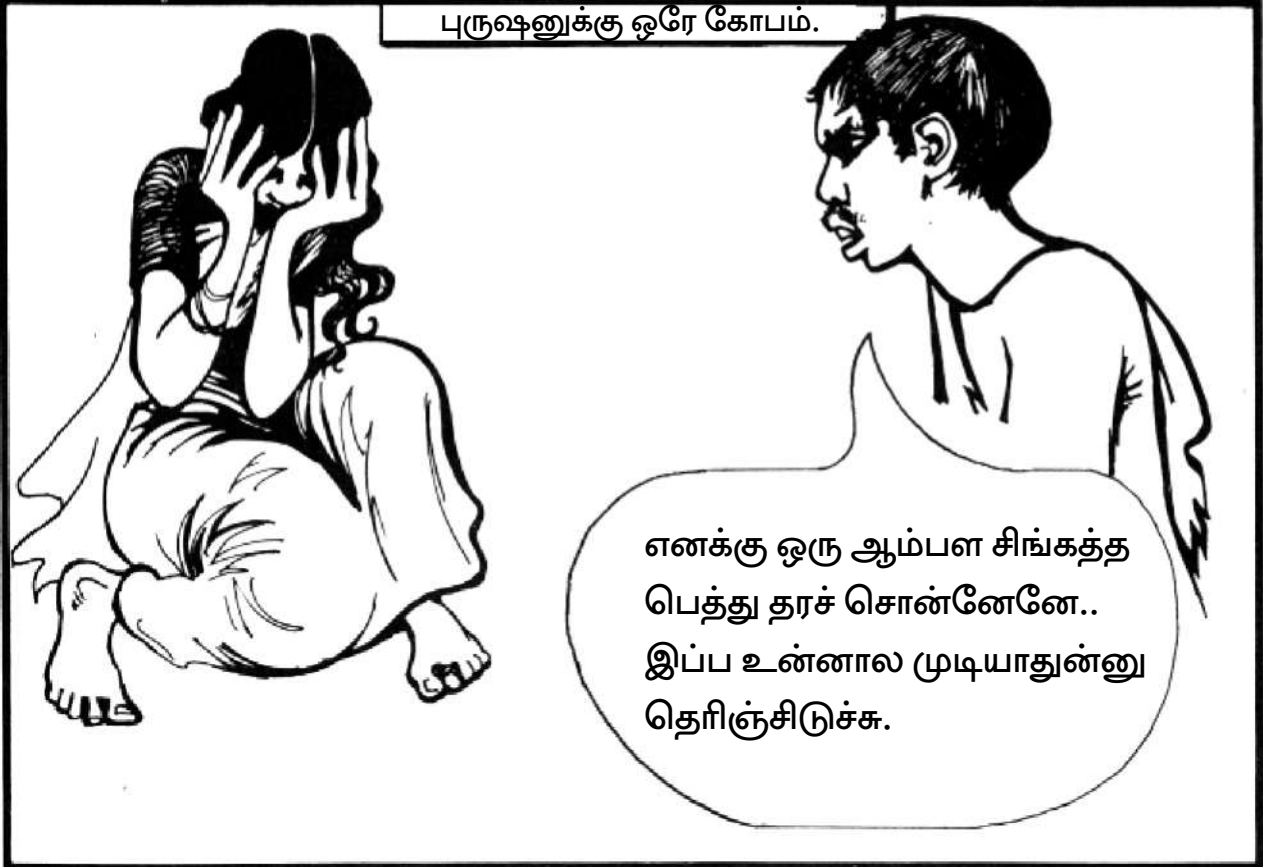

எங்க வீட்டுகிட்டயும் ஒரு அம்மா இருந்தாங்க. பொம்பள குழந்த ஒன்னு அவங்களுக்கு. அப்பறம் உடம்பு சீக்காச்சு. மருத்துவமனைல எல்லா சோதனையும் பண்ணாங்க.

அதுக்குமேல குழந்தை பிறக்காதுன்னு சொல்லிட்டாங்க.

புருஷனுக்கு ஒரே கோபம்.

எனக்கு ஒரு ஆம்பள சிங்கத்த பெத்து தரச் சொன்னேனே.. இப்ப உன்னால முடியாதுன்னு தெரிஞ்சிடுச்சு.

மனைவியா எனக்கு ஒரு பிரயோசனமும் இனிமே இல்ல, வீட்ட விட்டு போ, உன் பெண் குழந்தைய உன்னோடயே தூக்கிட்டு போயிடு. நீயும் அதுவும் எக்கேடு கெட்டாவது ஒழிஞ்சி போங்க.

அன்றைய இரவு அவள் வீட்டைவிட்டு வந்தாள். அந்த சுத்து வட்டாரத்துலயே இருந்த ஆழமான பாழுங்கிணத்துல குதிச்சிட்டா பாவி!

கையில் குழந்தைய கெட்டியா பிடிச்சிகிட்டே தன்னோட இறுதிய தேடிகிட்டா அவ!

அது தற்கொலைனு போலீஸ் முடிச்சிடுச்சி.

உங்க கணவன் சொன்னா,
உங்களேயே நீங்க மாய்ச்சிப்பீங்களா
என்ன?

கணவன் சொல்ற எதையும்
மனைவி கேட்டேயாகணும்.

இல்லன்னா, அவன்
வீட்டவிட்டு அவ
போயிடனும்.

அப்புறம்? அவன் வீட்டவிட்டு போயிட்டா,
அவ கதி என்னவாகும்? யார் அவள
பார்த்துப்பாங்க? யாரும் கிடையாதுங்கறது
தான் பதில். அதவிட உயிரவிட்டுடலாம்.

உயிருள்ள மனுஷங்களா நடத்தப்படற உரிமை
பொம்பளைங்களுக்கு, பெண்களுக்கு இருக்குன்னு
உங்களுக்குத் தோணலையா?

வாங்க

காண்ட்ராக்டர் குரல் அது

மதிய உணவுவேளை முடிந்தது. வேலைக்குத் திரும்பினார்கள் அவர்கள்.

முதலில் ரொம்பவே கடினமாக இருந்தது. காந்தம்மாவின் கைகள் வலியால் கதறின. ஒரு லாரி லோடு ஸ்லாப் கற்களைத் தூக்கி, தரையில் இட வேண்டுமே! கொஞ்சநேரத்தில், கைகள் வலிக்குப் பழகின.

ருக்மினி பேச்சு கொடுத்தாள்.

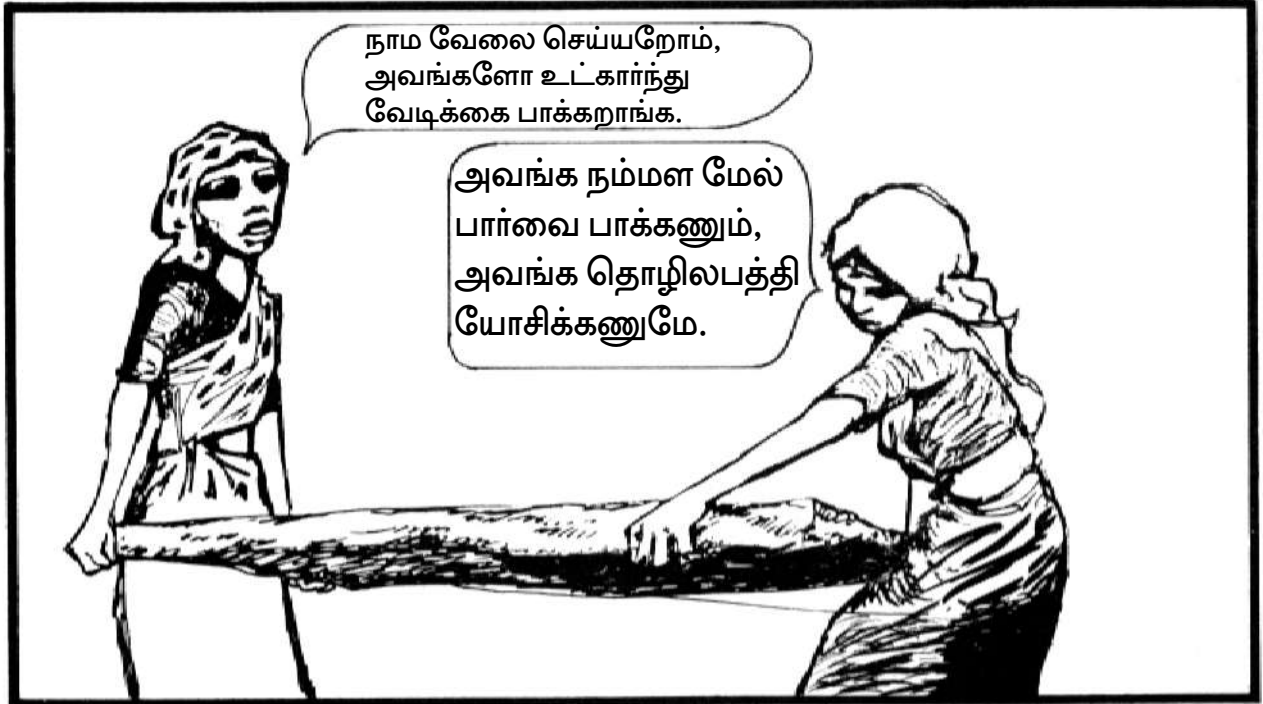

நாமெல்லாம்,
அவங்களுக்கு
வெறும் தரைக்கல்
தான்!

அவங்கெல்லாம்
நம்ம மேலேயே
நடந்துபோவாங்க.

அப்படியெல்லாம்
சொல்லக் கூடாது

நாம வேலை செய்யறோம்,
அவங்களோ உட்கார்ந்து
வேடிக்கை பாக்கறாங்க.

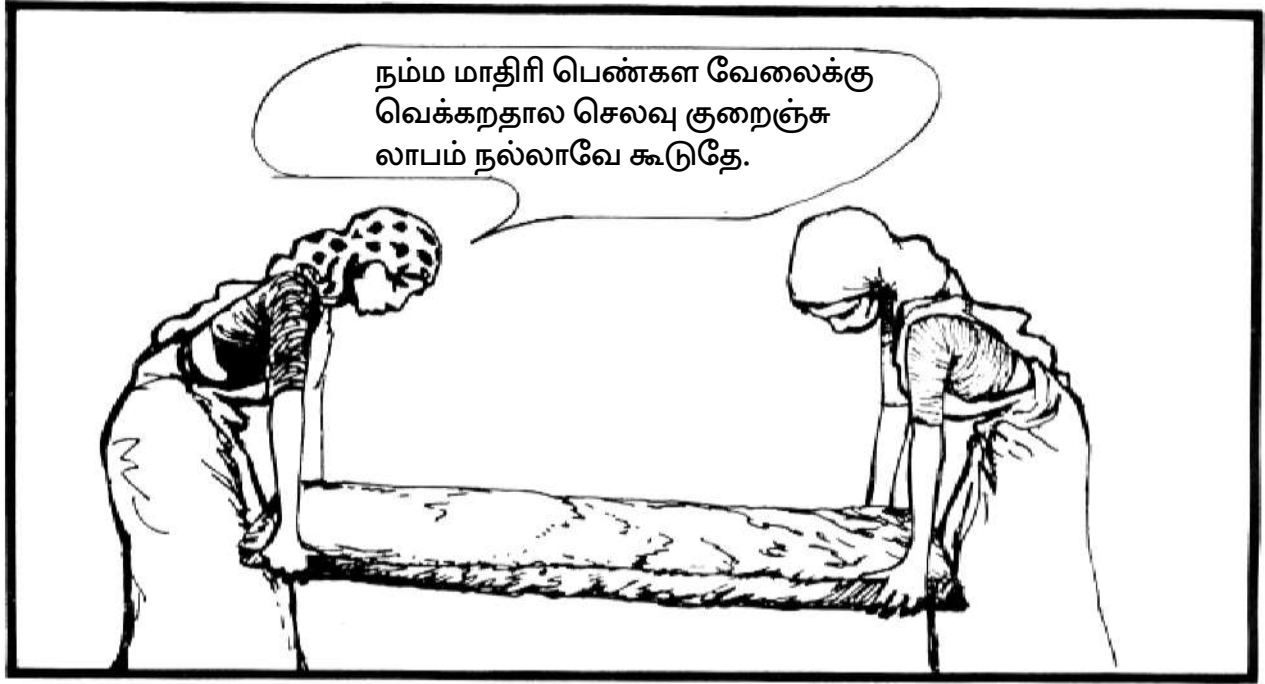
அவங்க நம்மள மேல்
பார்வை பாக்கணும்,
அவங்க தொழிலபத்தி
யோசிக்கணுமே.

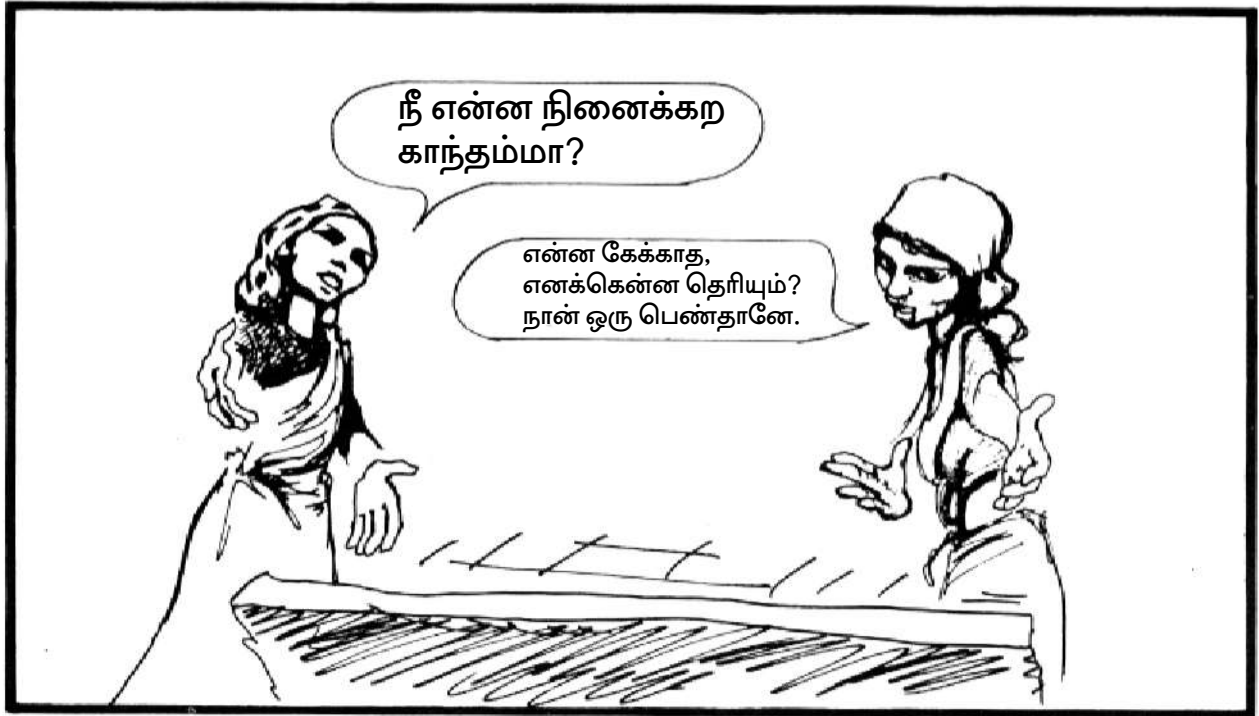
தொழிலா?
லாபமனு சொல்லு.

நம்ம மாதிரி பெண் தொழிலாளிகள்
வேலை வாங்கி எவ்வளவு தூரம்
அதிக லாபம் பாக்கலாமனு கணக்கு
போடறாங்க, அவங்க.

நம்ம மாதிரி பெண்கள வேலைக்கு
வெக்கறதால செலவு குறைஞ்சு
லாபம் நல்லாவே கூடுதே.

நீ என்ன நினைக்கற
காந்தம்மா?

என்ன கேக்காத,
எனக்கென்ன தெரியும்?
நான் ஒரு பெண்தானே.

ஆனால், ருக்மிணி சொன்ன அனைத்தைப்
பற்றியும் மனதில் சிந்தித்துக்
கொண்டிருந்தாள் காந்தம்மா.

அந்த நாளின் மறுபாதி ரொம்ப மெதுவாகவே நகர்ந்ததுபோல தோன்றியது.
ஒரு வழியாக நல்ல சேதி காதில் விழுந்தது.

சரிசரி, எல்லாரும் கவனிங்க.
பணம் வந்தாச்சு.

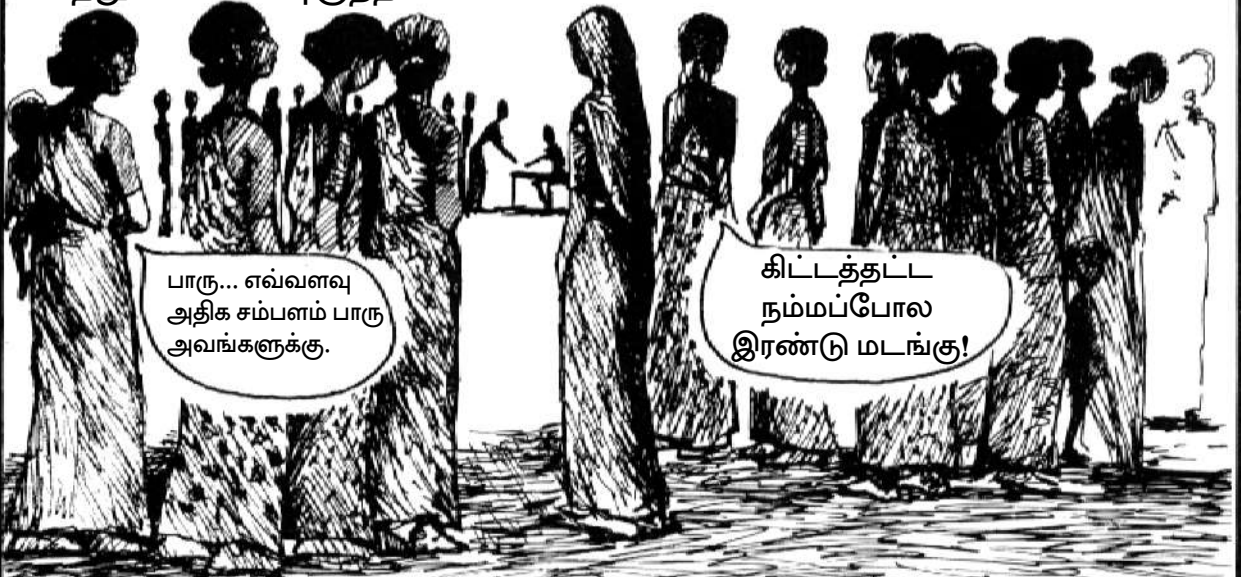
ஒரு வாரக்கூலி பாக்கி! காத்துக்
கொண்டிருந்ததுக்கு ஒரு பலன் வேணுமே

உன் வீட்டு ஆம்பளைய
நிச்சயமா இன்னிய
பொழுது நீ பார்க்கப்போற
காந்தம்மா...

அவள் கணவன் கண்ணப்பன்
ஒரு குடிகாரன். வீட்டுக்கு
அவ்வப்போதுதான் வருவான்.

வரிசையில் அவர்கள் நின்றார்கள். முதலில் ஆண்கள் சம்பளம் வாங்குவதை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பாரு... எவ்வளவு
அதிக சம்பளம் பாரு
அவங்களுக்கு.

கிட்டத்தட்ட
நம்மப்போல
இரண்டு மடங்கு!

பணப்பட்டுவாடா வரிசையில் ஏதோ குழப்பம்.

அது ருக்மிணி. காண்ட்ராக்டர் அவளின் பின்புறத்தை கைப்போக்காகத் தட்டியிருக்கிறான். அதை ஆட்சேபிக்க ஒரு உரிமையும் அவளுக்குக் கிடையாதாம். ஏனென்றால் அவள் கீழானவளாம்.

ருக்மிணி அவன் மேல் காரி உமிழ்ந்தாள்.

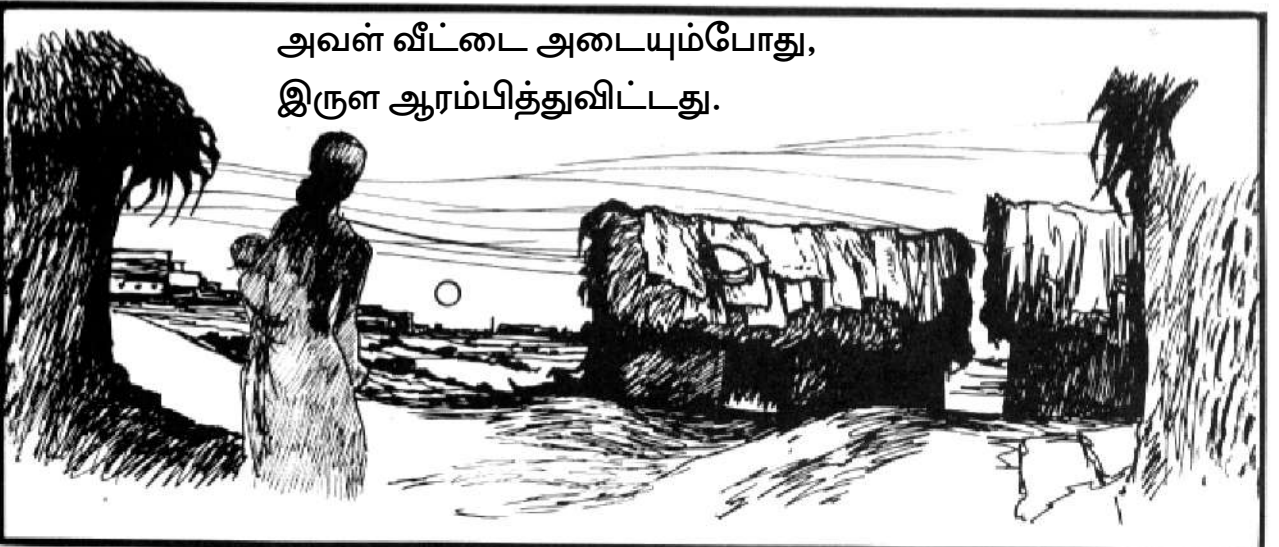
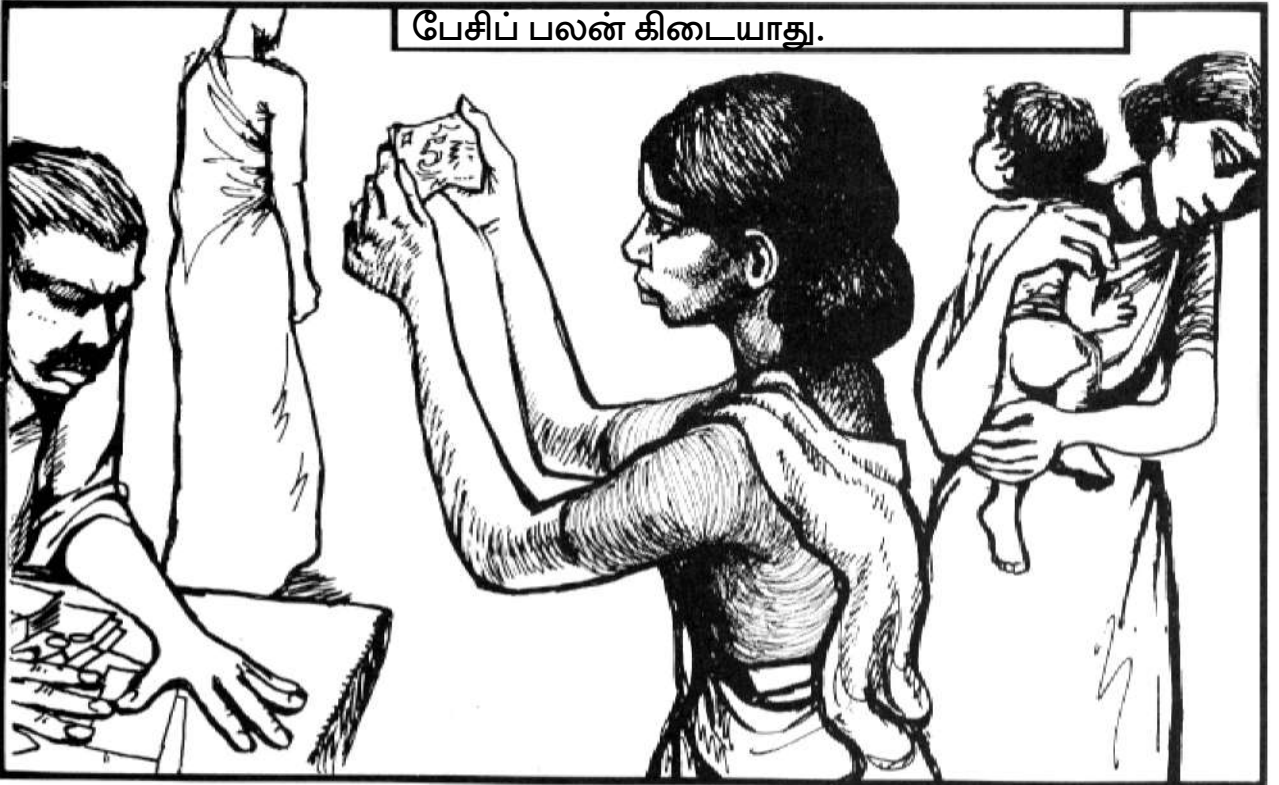
காண்ட்ராக்டருக்கு ஒரே ஆத்திரம்.

அவ்வளவுதான்! உனக்கு இனி சம்பளம் கிடையாது.

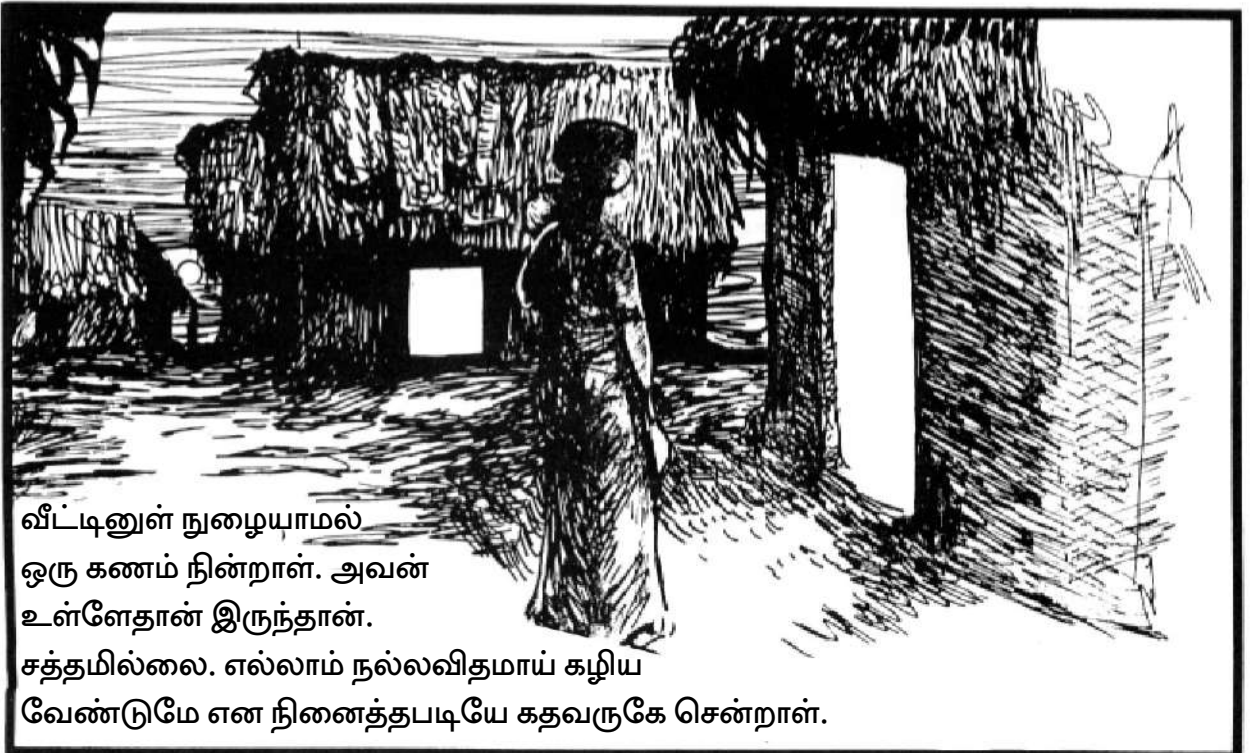

கொஞ்சம் மளிகையும், குழந்தைகளுக்குத் திண்பண்டங்களும் வழியில் வாங்கினாள்.

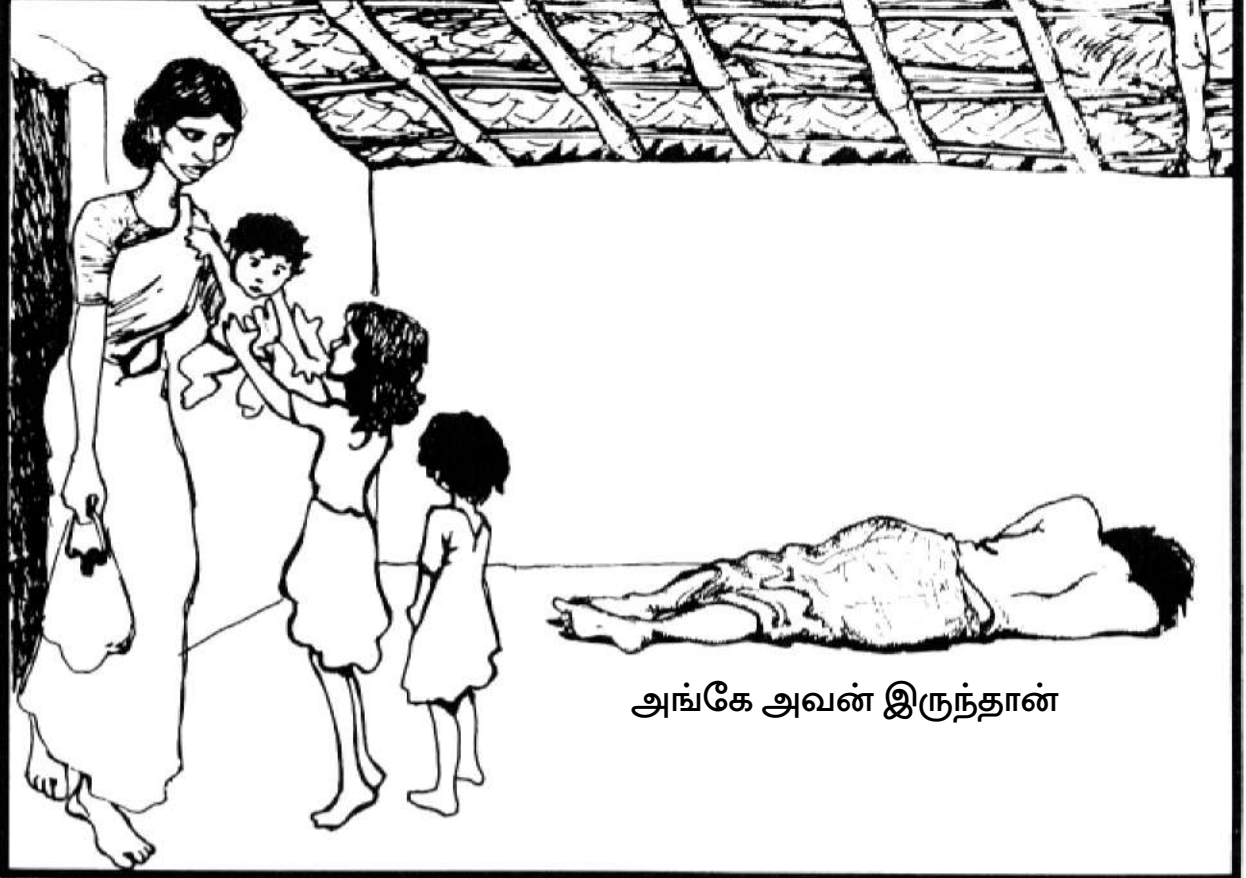
புத்திசாலிப் பொண்ணும்மா நீ! உன் ஆம்பிளையான் உன்ன பாக்கறதுக்கு முன்னாடி மளிகை வாங்கிட்டாயே! உன் வீட்டுப் பக்கம் இப்பத்தான் இந்த வழியா போனான் அவன்.

வீட்டினுள் நுழையாமல் ஒரு கணம் நின்றாள். அவன் உள்ளேதான் இருந்தான்.

சத்தமில்லை. எல்லாம் நல்லவிதமாய் கழிய வேண்டுமே என நினைத்தபடியே கதவருகே சென்றாள்.

வீட்டினுள் நுழைந்தாள்

அங்கே அவன் இருந்தான்

இது என்ன?

மல்லிகைப்பூ! அவளுக்காக அவன் வாங்கி வந்தது.

குழந்தைகள் இனிப்பு
சாப்பிடுகிறார்கள்.

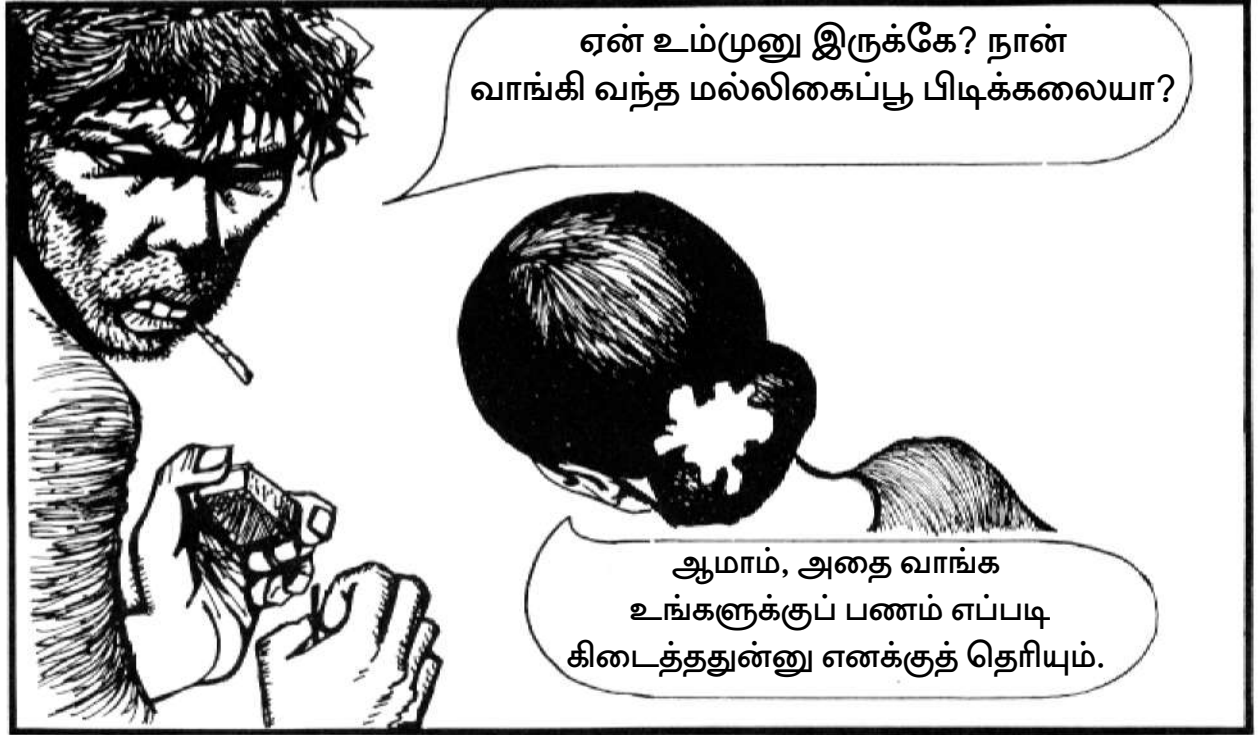

அவனுக்காக தண்ணீர்
எடுத்து வந்தாள்.

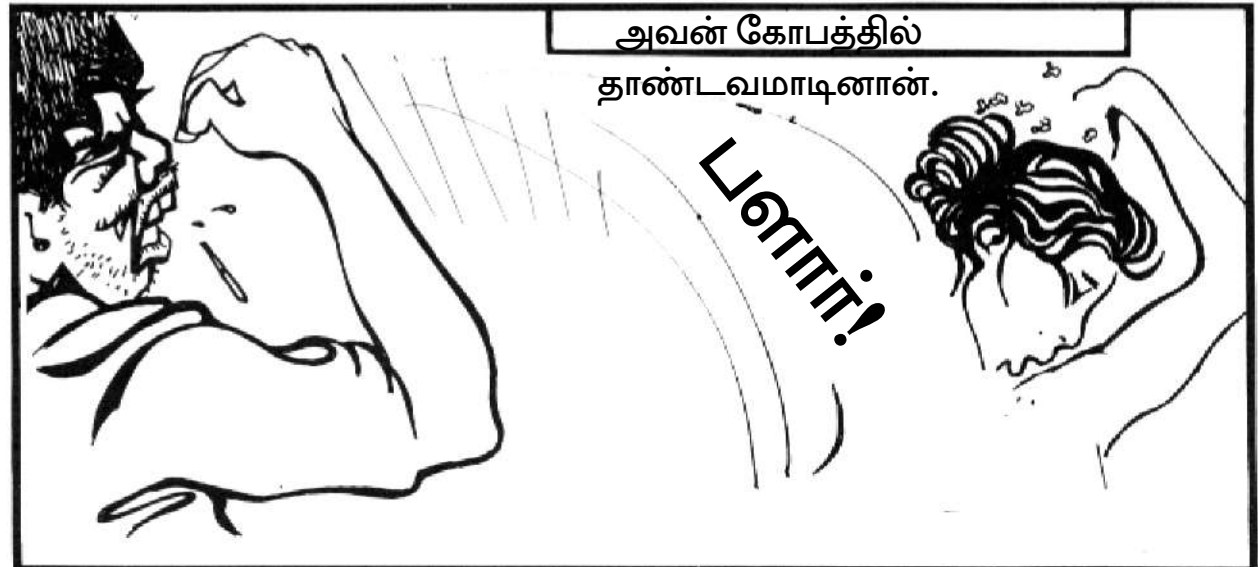

அவன்
பருகினான்.

ஏன் உம்முனு இருக்கே? நான்
வாங்கி வந்த மல்லிகைப்பூ பிடிக்கலையா?

ஆமாம், அதை வாங்க
உங்களுக்குப் பணம் எப்படி
கிடைத்ததுன்னு எனக்குத் தெரியும்.

அவன் கோபத்தில்
தாண்டவமாடினான்.

பளளி!

அங்கே தரையில் சிதறிக் கிடந்த மல்லி மொக்குகளில் தன் ரத்தக் கரை படிந்திருப்பதைப் பார்த்தபடியே அவள் அங்கே கொஞ்சநேரம் அப்படியே கிடந்தாள். ஒரு வேளை அது கனவா? ஆத்திரமாய் வந்த அவன் குரல் அது கனவல்ல எனப் புரிய வைத்தது. மேலும் அவள் மூக்கிலிருந்து வந்த ரத்தம் நிஜமாயிருந்தது. ஆனாலும் அது கனவு போலத் தோன்றியது. அதற்கு மேலும் அவளை அவனால் அடிக்க முடியவில்லை. எத்தனையோ முறை அடிவாங்கி அடிவாங்கி சலித்தே போனது. ஒரு நாள், அவளை எதிர்த்து நிற்கும் வழி அவளுக்குப் புலப்படும். அதற்கான வலிமை தனக்குள் இருப்பதும் அவளுக்குத் தெரியும்.

இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை

1975ம் ஆண்டு சர்வதேசப் பெண்கள் தசமம் துவங்கியதிலிருந்து, இந்தியா முழுவதும், பெண்களின் நலனுக்காக உழைக்கும் பல குழுக்கள் தோன்றியுள்ளன. பெண்களை பாதிக்கும் பிரச்சனைகளைப் பற்றிக் குரல் கொடுப்பதன் மூலம் திட்டமுடிவுகளின் போக்கை முறைப்படுத்துவதில் பெண்கள் அமைப்புகள் பெருமளவிற்கு வெற்றிபெற்றுள்ளன எனக் கூறலாம். உலகம் முழுவதிலும் உள்ள மக்கள் ஒன்றை உணர்ந்துள்ளனர். அதாவது, வளர்ச்சி என்பது பெண்விடுதலை எனும் அதன் மையப்புள்ளியைச் சார்ந்தது. மேலும், வளர்ச்சி எனும் செயல்பாட்டில் பங்கேற்பவர்களாகவும், உறுப்பினர்களாகவும் பெண்கள் இருக்கவேண்டும்.

பெண்கள் குழுக்கள் பல்கிப்பெருகியிருந்தாலும் இந்தியப் பெண்களின் நிலைமையில் பெரிய மாற்றம் ஏதுமில்லை. நம் பெண்களில் பெரும்பான்மையினரை இன்னமும் பெண்விடுதலையெனும் கருத்து சென்றடைந்துள்ளதா, அவர்களிடம் வேரூன்றியுள்ளதா எனத் தெரியவில்லை. குடும்பத்தினுள்ளும், சமூகப் பொருளாதாரச் சூழலிலும், இன்னமும் அவர்கள் ஒடுக்குமுறையின் இரைதான், அதுவும் வாய்திறவா பலியாடுகள்.

பெண் என்பதாலேயே மட்டு எனும் போக்கிற்கு எதிரான போராட்டம் ஆரம்பத்திலிருந்தே கணன்றுகொண்டுதான் இருக்கிறது. பெண்சிசுவதை, பால்ய விவாகம், சதி போன்ற கொடுமைகள் ஒழிய பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் ஓரளவு நிச்சயம் உதவியுள்ளன. நாட்டின் விடுதலைப்போராட்ட இயக்கம், தெலுங்கானா போராட்டம், விலை ஏற்றத்திற்கு எதிரான போராட்டம் எனப் பலப்பல அரசியல் போராட்டங்களில் பெண்களின் பங்கேற்பை வரலாறு பதிவு செய்துள்ளது.

இந்தப் பங்களிப்புகள் மூலம் பெண்களிடம் புதிய பார்வை தோன்றியுள்ளது. ஆனால் இவை அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தத் தவறிவிட்டன. குடும்பத்தினுள்ளேயே பெண்களை மட்டம் தட்டுவது, வேலை மறுப்பு, சம்பளத்தில் வேற்றுமை, கல்வி மறுப்பு. இவை இன்றளவும் நம் சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதி.

சுதந்திரம் பெற்று 39ஆண்டுகள் ஆன பின்பும் (குறிப்பு: இப்புத்தகத்தின் ஆங்கில மூலம் 1987ம் ஆண்டு வெளிவந்தது) பெண்கள் ஜனத்தொகையின் ஐந்தில் ஒரு பகுதியை விடக் குறைவானவர்களே எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். மீதிப்பேர் முறைசார் கல்வியைவிட்டு தூர இருக்கிறார்கள்.

பெண்களிடையே இடைநிறுத்தம் மிக அதிகம். ஆண்பிள்ளைகள் கல்வியைத் தொடருவதற்கு ஏதுவாக, இவர்கள் பாதியில் நிறுத்தும்படியாய் நிர்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவத்தை அடைவதற்கான உயிர்நாடி பெண்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது.

இந்தியாவில் பெண்களிடையே வேலையில்லா நிலை மிக அதிகம். 1971ம் ஆண்டின் கணக்கெடுப்பின்படி, 264மில்லியன் இந்தியப் பெண்களில், 107.8மில்லியன் பேர் வேலையில் இல்லை, தவிர 15.1மில்லியன் பெண்கள் தகுதிக்குக் குறைவான பணியிலேயே அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். பெண் வேலைவாய்ப்பு பற்றி பேசுகையில், அதே பணிக்கு அதே சம்பளம் எனும் நம் அரசியல் சாசன வழிகாட்டுதல் கூட கடைபிடிக்கப்படுவதில்லை, அதுவும் நெறிமுறைப்படுத்தப்படாத துறைகளில் பெண் பணியாளர்கள் எல்லாவித சுரண்டல்களுக்கும் துன்புறுத்தல்களுக்கும்

ஆளாகின்றனர். பணியிடத்தில் குழந்தைகள் காப்பகம் அமைத்தல், மகப்பேறுகாலச் சலுகைகள் அளித்தல் சம்பந்தமான சட்டங்களை மீறுகின்றனர் முதலாளிகள்.

திருமணம் மற்றும் குடும்பம் ஆகிய அமைப்புகள் கூட பெண்களை கீழ்மைப்படுத்துவதாகவே மாறிவிட்டன. குடும்பங்களும் ஆணாதிக்க பிம்பத்தையே ஊன்றி நிலை நிறுத்துகின்றன.

கணவனின் சொத்துகளின் ஒரு உதிரி இணைப்பாகவே வாழ்க்கையின் எல்லா நிலைகளிலுமே பெண் பார்க்கப்படுகிறாள். சக ஆண்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்ப பந்தாடப்படுகிறாள். குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தையின் கீழும், இளமைப்பருவத்தில் கணவனின் கீழும், அவள் தலைவன் மாண்டபின் மகன்களின் கீழும் வாழவேண்டும், தனி மனுஷியாய் எப்போதும் இருத்தல் ஆகாது என்பது பழங்கதை. இதிகாசபுராணங்களும் சமூகக் கோட்பாடுகளும் நீதிமுறைகள் போன்ற பலவும் பண்பான பெண் எனும் பிம்பத்தை அடிபணிபவளாகவும் மடந்தையாகவுமே வார்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இன்றைய தேதியில் வரதட்சணைமுறை திருமண பந்தத்தை வெறும் ஒரு பண்டமாற்று எனும் கீழ்நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. கல்யாணச்சந்தையில் பேரங்கள் கோலோச்சுகின்றன.

பணமும் பொருளாதாரமும் மனித உறவுகளைப் பின்னும் இழைகளாய் மாறிவிட்டன. இதனால் பல பெண்களின் வாழ்க்கை பாழாகியுள்ளது. எனினும் வரதட்சணையை எதிர்கொள்ள முடியாமல் பல பெற்றோரும் தவிக்கின்றனர். போதுமான அளவு வரதட்சணை கொண்டு வர முடியாத ஒரே காரணத்துக்காக அப்படியே

எரிக்கப்பட்ட பெண்களின் எண்ணிக்கை 2000க்கும் மேல், இது டெல்லியில் மட்டுமே. வரதட்சணை தடுப்புச் சட்டம் பிசுபிசுத்துப் போயுள்ளது. எந்த ஒரு சமூக நீதியும் பொது மக்களிடையே விழிப்புணர்வுடனும், அது பற்றிய அறிவூட்டலுடனும் இணைந்தால் மட்டுமே பயன்படும், அப்போதுதான் அது வலுப்பெறும்.

இந்தியாவில், ஊடகம் என்பது பெண்ணை ஒரு போகப் பொருளாகவும், அழகுப் பொம்மைகளாகவும் முன்னிறுத்துகின்றன. விளம்பர நிறுவனங்கள் அவர்களை ஒரு சந்தைப்பொருட்களாக சீரழித்து விட்டன. கலை இலக்கியத்திலும் கூட, குறிப்பாக புனைவுகளிலும், திரைப்படங்களிலும் பணமாற்றுப் படுத்திவிட்டனர் இந்தப் பாலினத்தை. பெண்ணிய இயக்கங்கள் முன்னெடுக்கும் மெய்யான சவால்களை விட்டுவிட்டு நாம் புரண்டாகிவிட்டது.

மனைவியை அடித்து உதைத்தல், வன்புணர்வு, உடல் மற்றும் மனநீதியாய் துன்புறுத்துதல் போன்ற பெண்களுக்கு எதிரான கொடுமைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் ஆதிவாசிப் பெண்களை தாக்குவதில் நில உரிமையாளர்களும், காவல் துறையினரும் சேர்ந்துவிட்டனர். பெண்கள் இவ்வாறான சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார சமனற்ற நிலைகளாலும் ஒடுக்கு முறைகளாலும்??? மாற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கு, இத்துறைகளில் நிகழும் போராட்டங்கள் வழி வகுக்கும்.

தற்காலச் சமுதாயத்தில் தங்களின் நிலை பற்றிய ப்ரக்ஞை, ஒரு புரிதல் பெண்களுக்குத் தேவை. மேலும் அதை மாற்றுவதற்காகத் தங்களிடம் உள்ள வலு பற்றியும் ஒரு தெளிவு பெண்களுக்கு வேண்டும்.

ஆதிக்கக் கலாச்சாரம், சமனற்ற உறவுமுறை ஆகிவற்றுக்கு மாற்றாக தோழமைக் கலாச்சாரம் மலரவேண்டும்.

பெண்கள் இயக்கங்களின் நோக்கம் சமுதாயத்தில் அவர்களுக்குச் சமமான இடத்தைத் தக்கவைப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

எல்லா வகையான சுரண்டல்களுக்கும் எதிராய் போராடுவதோடு, கூடவே இன்றைய நடைமுறையில் உள்ள சிக்கல்களுக்குமான வேர்க்காரணங்களுக்கு எதிராகவும் போராட வேண்டும்.

அப்போதுதான் நியாயமான சமுதாயம் மலரும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

இந்தப் புத்தகத்தை எவ்வாறெல்லாம் பயன்படுத்தலாம்

- பெண்கள் குழுக்கள் அமைத்து, இங்கே பேசப்பட்டவற்றை விவாதிக்கலாம்.
- பெண்களிடையே அவர்களுடைய நிலை பற்றிய விழிப்புணர்வை உருவாக்க இதை ஒரு ஆவணமாகப் பயன்படுத்தலாம்.
- பெண்கள் ஒடுக்கு முறையை ஒழிக்க குழுக்கள் அமைக்கலாம்.

1986ம் வருடம் ICRA, Institute for Cultural Research & Action (ICRA), Bangalore எனும் அமைப்பால் வெளியிடப்பட்டது.

வெளியீட்டின் தமிழாக்கம் இது